

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1881, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10^η π. μ. συνῆλθον εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐταῖροι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἑταιρίας εἰς γενικὴν ἐπέτειον συνέλευσιν. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Σπυρ. Φιντικλῆς προσεφώνησεν αὐτούς, ὡς ἀποδημοῦντος τοῦ προέδρου Ἀλ. Κοντοσταύλου, καὶ προσεκάλεσε τὸν γραμματέα Στέφανον Κουμανούδην νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Παρελθὼν δὲ οὗτος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Κ ύ ρ ι ο ι .

Περὶ τῶν ἐταίρων πρώτων, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα δι' ὧν τελοῦνται τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας, δίδομεν πληροφορίας τὰς ἐξῆς·

Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Μητρώον τῆς Ἑταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐ τ α ῖ ρ ο ι εἴκοσι καὶ εἰς. Τούτων κάτοικοι μὲν τῆς πρωτευούσης δώδεκα, τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἕξ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Λυπηρὸν δὲ καθῆκον ἐκτελοῦντες ἀναφέρομεν καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων ἀπέθαναν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἑπτὰ, ἐξ ὧν ἄξιος μάλιστα μνήμης διηνεκοῦς διὰ τε τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν καὶ δι' ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ὁ τῆ

30ῆ παρελθόντος Μαΐου τελευτήσας καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Φίλιππος Ἰωάννου, ὅστις, καθὼς εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς νῦν ἐνταῦθα παρόντας καὶ τοὺς ἀπόντας ἐταίρους, εἴκοσιν ὄλα ἔτη προήδρευσε τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν. Ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη ἐν ταύτῳ δὲ καὶ βάσιμος παιδεία αὐτοῦ καὶ ἡ βαθεῖα σύνεσις, πρὸς δὲ καὶ ἡ ὑπόληψις, ἦν ἔσω καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος διὰ ταῦτα τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προτερήματα εἶχε, μεγάλως τὴν Ἑταιρίαν ὠφέλησαν. Ἐπ' αὐτοῦ προεδρεύοντος κραταιωθείσα ἡ Ἑταιρία χρηματικῶς ἐπεχείρησε πολυδαπάνους ἀνασκαφάς, αἰτινες προσέβασαν σημαντικὰ τὴν γνῶσιν τῆς Ἀθηναϊκῆς τοπογραφίας καὶ ἰδρυσεν σὺλλογὰς ἀρχαίων ἀξιολόγους, μετὰ τινος ἐν Ἀθήναις πρώτην φοράν φανεῖσης Μουσειακῆς τάξεως. Ὅθεν καὶ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ὅτε ὁ ἀνὴρ ἔνεκα γῆρως ἀπεχώρει τοῦ ἀξιώματος τῆς προεδρίας, δικαίως αὐτὸν οἱ τότε ἐνταῦθα συνελθόντες ἐταῖροι ἐτίμησαν, ψηφίσαντες τὴν κατασκευὴν λιθίνης αὐτοῦ προτομῆς καὶ ὀνομάσαντες αὐτὸν ἐπιτίμιον διὰ βίου πρόεδρον. Ἄλλ' ἐμέλλεν ὄχι ἐπὶ πολὺ ἔτι νὰ μένη ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἀπολαύων εἰς τὸ γῆρας τὸν ὀφειλόμενον τῶν συμπολιτῶν τοῦ σεβασμῶν καὶ προσδοκῶν εὐελπίστως τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ πατρίδος Θεσσαλομαγνησίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠγωνίσθη νέος ὢν. Πῶς δὲ ἐξετέλεσε δι' ὄλου τοῦ μακροῦ τοῦ βίου τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντα διὰ διδασκαλίας καὶ συγγραφῆς καὶ ἄλλων παγκοίνου ὠφελείας ἐνεργειῶν, ἀναπαύων εὕτω τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν, θέλει μαρτυρήσει ἡ ἱστορία τῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἀναγεννήσεως. Παρ' ἡμῶν δὲ ἰδίᾳ σήμερον καὶ τοῦτο εἰς αὐτὸν προσμαρτυρητέον, ὅτι καὶ ἐν τῇ διαθήκῃ του ἐμνήσθη τῆς Ἑταιρίας, δίδων εὕτω καὶ εἰς ἄλλους καλὸν παράδειγμα, τρίτο· αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1887 πρώτης

συστάσεως τῆς Ἑταιρίας (*). Τὸ ἐκ δισηλίων δραχμῶν κληροδότημά του εἰσепράχθη ἐγκαίρως. Περί δὲ τῆς ψηφισθείσης προτομῆς του πληροφοροῦμεν τοὺς ἐταίρους, ὅτι τὸ δι' αὐτὴν πρόπλασμα, ζῶντος ἐτι τοῦ μακαρίτου, κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ γλύπτου Λ. Φυτάλη, νῦν δὲ καὶ εἰς λίθον μεταφέρεται καὶ ὅσον οὕτω συντελεῖται, ἵνα ἐνιδρυθῇ ἡ εἰκὼν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας. Καὶ τὴν ἄλλην δὲ ψηφισθεῖσαν προτομὴν τοῦ μακαρίτου Ἰακώβου Ῥίζου τοῦ Νερουλοῦ ὁ αὐτὸς τεχνίτης ἐν πηλῷ ἤδη συνετέλεσε, λαθὼν ὁμως ἐξ ἀνάγκης τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου ἐκ τινος λιθογραφήματος περιεχομένου ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Νερουλοῦ *Cours de literature grecque moderne*. Genève, 1827, ὅχι δέ, ὡς ἦτο εὐκτόν, ἐξ ἄλλης τινὸς εἰκόνας, ὑπαρχούσης πρώην παρὰ ταῖς ἐνταῦθα ζώσας θυγατρᾶσι τοῦ μακαρίτου, διότι ἡ εἰκὼν αὕτη ζητηθεῖσα δὲν εὐρέθη. Ταῦτα μὲν οὕτως.

Συνδρομὴν δὲ τακτικὴν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐν ὄλῳ ἐταῖροι 105, καὶ δὴ 90 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 10 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 5 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δὲν περιέχονται τὰ συνδραμόντα σωματεῖα ἧτοι κεινά, ὄντα ἐν συνόλῳ 12, περὶ ὧν κατόπι.

Ἐν τούτοις εἰ καὶ ὀλίγοι ἐκ πολλῶν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ μητρώῳ συνδραμον, τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς μυριάδας τινὰς δραχμῶν, ἕνεκα μειζόνων

(*) Φαίνεται μὲν παράδοξον, ἀλλὰ δὲν εἶναι καθ' ἑμᾶς καὶ ἀνεξήγητον τὸ ὅτι ἐκ πάντων τῶν κοινωφελῶν τῆς Ἑλλάδος ἰδρυμάτων μόνη ἡ Ἑταιρία ἡμῶν ἔχει τὴν ἄξηλον μοῖραν τοῦ νὰ μὴ δύναται εἰ μὴ σπανιώτατα νὰ προτελῶσιν εἰς αὐτὴν κληροδοτήματα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος χρόνου καὶ τόπου νὰ εἰπωμὲν τι πλεϊότερον περὶ τούτου.

τινῶν τῆς συνήθους τακτικῶν συνδρομῶν ἄς παρέσχον κοινά τινα ἢ ἑταῖροι καὶ ἕνεκα ἐκτάκτων τινῶν προσφορῶν, πρὸ πάντων δὲ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τῶν ἐκ τοῦ λαχείου καὶ ἄλλων εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ πᾶσόν τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σῆμα δημοσιευθῆ ἔν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν τοὺς δόντας ἄνω τῶν 100 δραχμῶν. Εἶναι ὁ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης, δούς τὴν πρὸ ἐτῶν τακτικὴν συνδρομὴν του, δρ. 560, ὁ ἐν Βιέννῃ Γεώργ. Ἀλ. Μαυροκορδάτος, δρ. 50 τακτικὴν καὶ ἐκτ. 448, καὶ ὁ ἐνταῦθα Γεώργ. Σκυγδουρῆς, δρ. 112.

Ἐκ δὲ τῶν συνδραμόντων κοινῶν ἤτοι σωματείων πρωτεύει τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ὅπερ ὡς συνήθως προσήνεγκε δρ. χιλίας, μετ' αὐτὸ δὲ ἔρχονται δῆμοι τρεῖς, ὁ δῆμος Ἀθηναίων, δρ. 300, ὁ Ἑρμούπολεως δρ. 200 καὶ ὁ Πειραιέων δρ. 100 καὶ οὐδεὶς ἄλλος οὐδὲ λεπτόν. Ἐκ δὲ τῶν ὀκτῶ ἰερῶν μονῶν αἱ ὁποῖαι ἐφέτος συνέδραμον, ἢ τῶν Ταξιαρχῶν ἐν Λιγίῳ ἔδωκε δρ. 100, αἱ δὲ ἄλλαι ἐπτὰ μικρότερα μὲν ποσά, ἀλλ' εἶναι αἱ μόναι τακτικῶς συντρέχουσαι τῇ Ἑταιρίᾳ, εὔσαι σχεδὸν πᾶσαι ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ φιλαρχαίου ἐπισκόπου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Δοσιθέου, ὅστις καὶ αὐτὸς συντρέχει καὶ τὰς μονὰς εἰς τοῦτο προτρέπει, ὡς καὶ πέρυσιν εἶπομεν.

Δὲν θὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐφέτος εἰς μεμψιμοίρους παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἀπροθύμου τῶν ἑταίρων καὶ τῶν δῆμων καὶ τῶν μονῶν εἰς χορηγίας πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν, διότι καιρὸς παντὶ πράγματι. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ ὅτι ὀλῶς ἐκόπη διὰ τὸ π. ἔ. 1880 ἢ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρότερον δεδομένη εἰς τὴν Ἑταιρίαν συνδρομὴ, ἐνῶ αἱ εἰς ἄλλας ἑταιρίας καὶ

σωματεῖα ὄχι. Τοῦτο ἄδικον, καὶ μάλιστα ὅταν ληρθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι μυριάδας δραχμῶν ἄνευ τόκου προκαταβάλλει ἡ Ἐταιρία ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἔργα τῆς Ἐταιρίας ἀρχαιολογικὰ ἐν τὸς τοῦ ἔτους διεξήγαγε τὸ Συμβούλιον πολλὰ καὶ διάφορα καὶ ἱκανῶς δαπανηρά, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ἔξω τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς διαφόρους τόπους τοῦ βασιλείου, δι' ὃ καὶ εἰς τοὺς ἐταίρους τοὺς ἐνταῦθα νῦν συνηγμένους ἔμειναν ἀγνωστότερα. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ διαλάβωμεν, εἰ καὶ συντόμως, περὶ πάντων, ἵνα μὴ ὑποτεθῆ ὅτι τὸ ἔτος ὑπῆρξεν ἄγονον ἀρχαιολογικῶς.

Ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς 17 Μαρτίου 1880 ἐπανέλαβε τὸ Συμβούλιον καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ἓνα μῆνα τὴν νοτίως τοῦ Διπύλου ἀνασκαφήν, ἵνα ἀποκομίσῃ ὅσα ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους εἶχον ἀπομείνει ὀλίγα χώματα ἐκτὸς τοῦ διπλοῦ ἐκεῖ περιβόλου τοῦ ἄστεως, προβῆ δὲ ὕστερον καὶ ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἤτοι ἐσωτέρω περιβόλου ἐπὶ γηπέδου νεωστὶ τότε ἀγορασθέντος παρὰ τὴν Πειραικὴν ὁδόν. Ἡ ἀπ' αἰώνων συσσώρευσις τῶν χωμάτων εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἦτο μεγάλη, ἀποκομισθέντων δὲ αὐτῶν οὐδὲν κτίσμα ἄξιον λόγου εὑρέθη ἐν τῷ ἀνατολικωτέρω μέρει τοῦ γηπέδου, πλὴν τοίχων τινῶν κακοκτίστων ἀνηκόντων ἴσως τὸ πάλαι εἰς τὰ παραρτήματα καὶ τὰς ἀλλὰς τοῦ λυχνοποιοῦ ἐκείνου, οὗ ἡ κάμινος ἔτι αὐτόθι σώζεται. Πρὸς αὐτῷ ὁμως τῷ ἐσωτέρω περιβόλῳ εὑρέθη ἔσωθεν ἐν ἐπιμηχεῖ πρόσκτισμα μετὰ βαθμίδων, ὅπερ πιθανῶς θὰ ἐχρησίμευέ ποτε ἵνα ἀναβαίνοντες οἱ φρουροὶ περιθέωσι τὰς ἐπάλλξεις χωροῦντες πρὸς τὴν ἐκεῖ πυλίδα· βαθμίδες δὲ καὶ ἄλλαι ἐφάνησαν, λελαξευμέναι αὐταὶ ἐν τῇ πέτρᾳ, τῇ πρὸς τῷ νοτιωτάτῳ ἄκρῳ τοῦ τείχους τούτου ἀποτόμως ὑψουμένη καὶ ἀντιστοιχοῦσα εἰς ἄλλας ὁμοίας ἔξωθεν

ὡσαύτως ἐπὶ τῆς πέτρας (1). Ταῦτα εἶναι τὸ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης οὐσιῶδες κέρδος, ὅπερ προσηκόντως θέλει ἐκτιμηθῆ τότε ὅταν ἀρχαιολόγος τις ἰδῶν τῆς ὀχυρωματικῆς τῶν ἀρχαίων ἐξετάσῃ τὸ σύνολον τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἀποκεκαλυμμένων τούτων ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τειγῶν, διδακτικωτάτων ὄντως διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως. Τοῦτο καὶ πέρυσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ῥηχθήμεν. Ἄλλὰ πότε θέλει γίνεαι; Ὅχι πρὶν ἢ οἱ περίξ τόποι ὅλοι προσκρηθῶσι τῷ δημοσίῳ, ἀρθῶσι δ' ἐκεῖθεν οἱ τοῦ φωταερίου ἀγωγοὶ σωλῆνες, (περὶ ὧν τοσάκις τόσα εἶπομεν ματαίως) καὶ τελειώσῃ ἡ ἀνακάθαρσις τῶν τόπων, ὅτε θέλει εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ περιφραξίς αὐτῶν ἢ χάριν καθαριότητος ἀναγκαία καὶ ἵνα μὴ ἐμπίπτωσιν εἰς αὐτοὺς ζῶα ἢ ἄνθρωποι. Νῦν δὲ ἀδυνατοῦν νὰ ποιήσῃ ταῦτα τὸ Συμβούλιον ἀπεχώρησεν ἀθύμως τοῦ τόπου τούτου. Ἄλλο τι σήμερον νὰ προσθέσωμεν δὲν εἶναι χρεία, εἰμὴ νὰ καταλέξωμεν ἀπλῶς ὅσα σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν ἀρχαία εὑρέθησαν, ὅπως ἐποιήσαμεν καὶ πέρυσιν καὶ προπερυσιν, διότι πλείονος λόγου δὲν εἶναι ἄξια, πλὴν μιᾶς εὐμεγέθους στήλης ἐπιτυμβίας, ἐχούσης ἀναγλύπτους ὑδρίας καὶ ἐπ' αὐτῶν παραστάσεις, ἐκ τῶν καλῶν χρόνων τῆς Ἑλλάδος, ἧτις ὅμως ἔξωθεν τῶν τειγῶν τοῦ περιβόλου εὑρέθη ὡς κάλυμμα ὑδραγωγείου, ὅπως καὶ ἄλλαι ἔξ στήλαι ἢ κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, ἄλλως κεινί, ὡσαύτως ἔξω εὑρέθησαν.

Εἶναι τὰ καταλεκτέα τὰδε:

---

(1) Ταῦτα πάντα μετὰ καὶ μιᾶς δεξαμενῆς κεραμοκτίστου ἤδη ἐγαρήνησαν ἐν τῷ σχεδίῳ τῷ προστεθέντι εἰς τὰ πρὸ ἕξ μηνῶν ἐκδοθέντα τελευταῖα πρακτικὰ τῆς Ἐταιρίας, ἐμνημονεύθησαν δὲ καὶ βραχίως ἐκεῖ ἐν τινι σημειώσει, σελ. 9.

ΑΙΘΙΝΑ.

Α'. Γλυπτά.

περιφερῶν ἀγκυμάτων καὶ ἀναγλύφων τεμάχια, ἐν οἷς καὶ ἡ ἄνωτέρω μνημονευομένη στήλη	16	
σκευὴ διάφορα καὶ ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια	10	26

Β'. Ἐπιγραφαί.

ἐπιτύμβια	7	7
---------------------	---	---

ΠΗΛΑΙΑ

ἀγγεῖα κοινά, σῶα καὶ κολοβά	15	
λύχνοι, σῶοι καὶ κολοβοί, ὧν πλείστοι κοινότατοι, τινὲς μετὰ παραστάσεων τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς δὲ ἡ δύο Χριστιανικοί	61	
εἰδώλια (ὧν οὐδὲν ὀλόκληρον)	13	
ὀρθοκέραμοι καὶ ἄλλα τεμάχια σχήματος ἀρχιτεκτονικοῦ	4	
κωνικὰ καὶ ἀρτοειδῆ σωματίτι διατήρητα	55	
λαβὰ ἀμφορέων ξενικῶν ἐνεπιγράφοι, ἐν αἷς καὶ τινες τετράγωνοι ἔχουσαι Σειληνῶν πρόσωπα . .	12	160

ΧΑΛΚΑ

νομισματικὰ	4	4
-----------------------	---	---

ΓΥΨΙΝΑ

διάφορα μορφώματτι καὶ μῆτραι	5	5
---	---	---

ΟΣΤΕΪΝΑ

ῥαβδίον ἔχον γεγλυμμένην σειρὰν ὠν	1	1
--	---	---

Τὸ ὅλον κομμάτι 203

Πρὶν ἔμως μεταβῶμεν εἰς ἄλλου ἔργου ἀφήγησιν ῥητίων, ὅτι ἐν ταῖς τοίχοις ἐκείνοις εἴτινες ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς παρακολουθοῦντες τὰς διαφόρους τῆς πόλεως ὑπὸνόμους καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς ἀγ. Τριάδος δια-

σχίζουσι καθέτως τὰ τοῦ περιβόλου τοῦ ἄστεος διπλᾶ τείχη, πρέπει δέ ποτε ἐντελῶς νὰ καθαιρεθῶσιν, ὡς μεταγενέστεροι καὶ κακόμορφοι, εἶχον παρατηρηθῆ πρό πολλοῦ ἐνωκοδομημένοι σποράδην καὶ λίθοι τινές εὐμεγέθεις πώρινοι λελαξευμένοι ἐπιμελῶς ὡς τμήματα κύκλου τινὸς μεγάλου. Τούτους ὄντας τὸν ἀριθμὸν 12 ἐξηγάγομεν ἐκ τῶν τοίχων, καί, ἵνα φανῆ, ὡς πόσῃν ἄρά γε εἶχε διάμετρον τὸ ποτὲ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενον κυκλοφερὲς κτίσμα, ἐθέσαμεν πλησίον ἀλλήλων ἐν κυκλικῷ σχήματι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρό τῶν δύο δημοσίων μνημάτων τοῦ προξένου Σηλυβρίας καὶ τῶν Κερκύρας πρέσβειων.

Ἄς μὴ ἀπατῶνται λοιπὸν οἱ τὴν νεκρόπολιν ἐπισκεπτόμενοι καὶ ὀρῶντες νῦν τὸν κύκλον ἐκεῖνον, ἀλλ' ἄς ἠξεύρωσιν, ὅτι ἐσχηματίσθη παρ' ἡμῶν μόνον πρὸς θεραπείαν στιγμιαίως κινηθείσης περιεργείας, ἥτις ὅμως εἶχε τὸν λόγον τῆς, διότι οἱ διευθύνοντες τὰς ἀνασκαφὰς ἀνέκαθεν, καθὼς ὁ μακαρίτης Παπαδάκης καὶ ἄλλοι, ἦσαν ἐν ἀπορία πολλὸν χρόνον, ἀναζητοῦντες ἐν τοῖς πέριξ καὶ μὴ εὐρίσκοντες οὐδενὸς κυκλοτεροῦς πύργου τῶν τειχῶν ἢ κυκλοτεροῦς τινὸς ἐπιταφίου μνήματος θεμέλια, ἐξ οὗ καταστραφέντος νὰ ἐλήφθησαν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος λίθοι. Μόνον ἐν τῷ ἐπιφανεῖ μνήματι τοῦ ἱππέως Δεξίλεω, τῷ ἔχοντι σχῆμα τεταρτοκυκλίου, σώζονται εἰς ἡ δύο τοιοῦτοι λίθοι, οἵτινες ὅμως κατὰ τὰς διαστάσεις διαφέρουσι οὐκ ὀλίγον τῶν προειρημένων δώδεκα· ὥστε ἡ ἀπορία μένει.

Μεταβαίνομενεῖς τὴν ἀνασκαφὴν τῶν δύο ἐν Πειραιεῖ θεάτρων, γενομένην τὸ ἔτος τοῦτο. Ἐγένετο ἐκεῖ ρυμοτομία τις κατὰ τὸν δυτικὸν μυχὸν τοῦ Πασιᾶ λιμανίου (Ζέας) καὶ ἰδίως κατὰ τὴν θέσιν τὴν κοινῶς καλουμένην Φραγκοκκλήσια, ἐνθα πρό πολλοῦ ἐφαίνοντο καταχείμενοι σπόνδυλοι κίωνων πώρινοι καὶ ἄλλοι ἀρχαίας οἰκοδομῆς λίθοι καὶ θεμέλια σαφῆ διεκρίνοντο κόγχης ἐκ-

κλησίας, πιθανῶς Βυζαντινῆς. Παρακολουθήσας τὰς ἐργασίας τῶν ῥυμοτομούντων ὁ τοῦ ἐν Πειραιεῖ γυμνασίου καθηγητῆς Ἰάκ. Χ. Δραγάτσης διέγνω, ὅτι θεάτρου τινὸς θεμέλια ἤρχισαν ἐκεῖ φαινόμενα, (ὅπερ τινὲς τῶν ἀρχαιοτέρων τοπογράφων, ἐδέχοντο ὅτι ὑπῆρχέ ποτε αὐτοῦ, ἄλλοι δὲ ἠρνοῦντο), καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τε τὴν Ἑταιρίαν καὶ τὴν Γενικὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἐπιλαβόμενον τοῦ ἔργου τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως δι' ἀνασκαφῆς τακτικῆς ἀνέθεσε τὴν ἐπιστάσιαν εἰς τὸν διδάκτορα Δημ. Φίλιον, περὶ οὗ ἔσται κατόπιν λόγος. Ἄλλ' ἡ ἀνασκαφὴ ἀνέδειξε μόνον τὰ δύο περίπου τρίτα τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου καὶ μέρος τῆς ὀρχήστρας καὶ τὰ τῆς σκηνῆς θεμέλια, τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὄχι· διότι συνέβη ἐνταῦθα ὅ,τι πάντοτε συμβαίνει εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἡμῶν ἐπιχειρήσεις. Προχωροῦσι τὰ ἔργα μόνον καθ' ὅσον τύχωσιν ὄντες ἐπιεικεῖς τινες αἱ ἰδιοκτηταὶ τῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀρχαῖα κτίσματα, ὅταν δὲ τις τύχη ὧν δυστροπώτερος, κωλύονται ἐπὶ δεκαετηρίδας καὶ χρεῖα παρίσταται ἐξωνήσεως τῶν γηπέδων, ἧτις εἰς πολλὰ προσκόπτει ἐμπόδια ἕνεκα ἐλλείψεως καταλλήλου περὶ τούτου νομοθετήματος. Τὸ Συμβούλιον δὲ τῆς Ἑταιρίας ποιῆσαν τὰς δεούσας παραστάσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας εἰς ταύτην τὴν περίστασιν καὶ ἀπαιτήσαν καὶ τὴν τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐπικουρίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ τόπου ἐφ' οὗ τὸ θέατρον, ἔκρινε κалόν, ἕως οὗ ἐξομαλυνθῇ ἡ ὑπόθεσις, νὰ μὴ ἀργήσῃ ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλὰ νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τῆς τοῦ ἄλλου ἐν Πειραιεῖ θεάτρου ἀνασκαφῆς, τοῦ πρὸς τῇ βορειοδυτικῇ ἄκρᾳ τοῦ λόφου Μουνυχίας, οὗ ἡ θέσις ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐγνωρίζετο καὶ ὠμολογεῖτο. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ ἐπὶ ποσὸν ἐπροχώρησαν αἱ ἐργασίαι καὶ ἐφάνησαν τὰ περὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὸ κοῖλον, τὰ αὐτὰ κωλύματα παρ'

ιδιωτῶν προέκυψαν, καὶ ἐνῶ τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀμφότερων τῶν θεάτρων τὰ σχέδια γὰ κατασκευάσῃ καὶ ἐκδώσῃ, δὲν ἐπρόφρασεν εἰμὴ τὸ τοῦ ἐνὸς τοῦ ἐπὶ τῇ Ζέᾳ μόνον γὰ συντελέσῃ, διότι ὁ θερμουργότερος ιδιοκτικῆς τοῦ γηπέδου ἐφ' οὗ τὸ ἄλλο τὸ ἐπὶ τῇ Μουνυχίᾳ, προλαβὼν κατεκάλυψε πάλιν πολὺ μέρος τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου, μεθ' ὃ τὸ Συμβούλιον ἐκ δευτέρου ἀντιλήθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ περιμένει μέχρι τοῦδε γὰ ἴδῃ τι ἐνεργούμενον. Νομίζει δέ, ὅτι ἔργον φιλοτιμίας εἶναι διὰ τὸν ὅσιν μέραι προκόπτοντα καὶ εὐδαιμονοῦντα δῆμον τοῦ Πειραιῶς γὰ ἀντιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως ἐρρωμένως, ἵνα ἔχη τὸν ἔπαινον πάντων τῶν φιλαρχαίων, ὅτι περιέσωσε τοῦλάχιστον ταῦτα τὰ δύο θεάτρα, ἀφ' οὗ ἐκ τῶν ἄλλων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος τὰ μὲν πρὸ αἰώνων ἠφανίσθησαν, τὰ δέ, ὡς μὴ ὠφέλε, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, τί λέγομεν; καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους ἔτι μῆνας μεγάλως ἔπαθον ἐξ ἀπρονοησίας τῶν ἀρχῶν.

Τοσαῦτα μὲν ἡμεῖς συντόμως. Ὁ δὲ Δ. Φίλιος ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας λεπτομερῆ ἔχθεσιν περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τῶν δύο τούτων θεάτρων, προσθεὶς καὶ ἱστορικὴν τινα περὶ αὐτῶν ἔρευναν, ἣτις θέλει περιληφθῆ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ ὅταν τυπωθῆ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ἐτέρου τῶν θεάτρων.

Ἄλλη ὀλιγοήμερος ἀνασκαφικὴ ἔρευνα ἐγένετο ἐν Πραμνοῦντι τῆς Ἀττικῆς τὸν μῆνα Αὐγούστου ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ αὐτοῦ Δ. Φιλίου, συνεποπτεύσαντος καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου ἡμῶν τὰ ἔργα ἐπὶ τινος ἡμέρας. Ὁ ἀντιπρόεδρος δηλ. εἶχεν ἐκεῖ πρὸ ἔτους παρατηρήσει ἐν τῷ φρουρίῳ τέσσαρας θρόνους μαρμαρίνους ἐνεπιγράφους, κεχωσμένους ἐν τῇ γῆ καὶ νῦν ἐπρόκειτο γὰ ἐρευνηθῆ μὲν ὁ τόπος ἐκεῖνος διὰ σκαφῆς, γὰ καθαρισθῶσι δὲ καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Νεμέσεως καὶ τοῦ σηκοῦ τῆς Θέ-

μιδος, τὰ τόσον ἀναξίως ἑαυτῶν ἡμελημένα. Ἄλλ' ἀφοῦ μετέβη ἐκεῖσε ἐφέτος μετὰ τοῦ Φιλίου, εἶδεν ὅτι οἱ θρόνοι εἶχον μετατοπισθῆ ἐν τῷ μεταξύ ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων ἀνασκαφάντων λάθρα καὶ ἡμιτελῶς τὸν χώρον πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς τότε ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ οὔσης ἐκεῖ ἐνόπλου φρουρᾶς. Ὅμως δὲ καὶ νῦν σκαφῆς γενομένης εὐρέθη αὐτοῦ κρηπιδώματι ἐκ πέντε μεγάλων λίθων μήκους ἐν ὄλῳ μέτρων 6,72, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἄκρον ἐφάνη βάθρον, ἔχον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα Ῥαμουσίου ἀνδρὸς τοῦ ἀναθέντος τὸ οἰονδήποτε τοῦτο κτίσμα. Ἀβέβαιον δὲ ἐθεωρήθη, ἂν οἱ θρόνοι καὶ πρὸ τῆς τῶν ἀρχαιοκαπήλων σκαφῆς ἠδράζοντο ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος, ἄλλως δ' ἐφάνησαν ὄντες ὅμοιοι τοῖς ἐκ τοῦ σηκοῦ τῆς Θέμιδος ποτὲ μετακομισθεῖσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἵσπερον ἐγένετο σκαφῆ τις κατὰ τὴν ἀτραπὸν τὴν εἰς τὸ φρούριον ἀγούσαν ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἐν τινὶ ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων ὡσαύτως προηγεωγμένῳ λάκκῳ, ἐνθα ἐλέγετο ὅτι ἐκρύπτοντο λίθοι ἐνεπίγραφοι καὶ γλυπτὰ ἔργα. Εὐρέθη δὲ αὐτοῦ ἐν βάθρον, ἔχον ἐπιτύμβιον ἑμμετρον ἐπίγραμμα, κολοβὸν ὅμως, καὶ εἰς πιθανῶς ὄρος τοῦ τεμένους, ἔτι τέσσαρα ἠχρωτηριασμένα γλυπτικῆς ἔργα, ὧν τὸ μείζον γυναικὸς ἀνάγλυφον ἀκέφαλον, ὕψους 0,77. Πλειότερον τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν δὲν διήρκεσεν ἡ ἔρευνα, ἔνεκα τῶν πολλῶν δυσκολιῶν, ὡς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, οὐχ ἥκιστα δὲ ἔνεκα ἐλλείψεως ὕδατος καὶ προσέτι ἔνεκα τῆς ἐπὶ τῶν τόπων ἀξιόσεως τῶν χωρικῶν. Δύο δὲ θρόνοι καὶ δύο τῶν γλυπτῶν λίθων μετεκομίσθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἐθνικοῦ Μουσείου. Καὶ περὶ τούτου δὲ τοῦ ἔργου ὑπέβαλεν ὁ Δ. Φίλιος λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ἣτις θέλει ὡσαύτως δημοσιευθῆ μετὰ τῆς προειρημένης.

Τὸν Αὐγούστον ἐγένετο καὶ ἐπισκευή τις τοῦ ἐπὶ τοῦ

Σουνίου ακρωτηρίου ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ εἶχε πέσει ἐν μηνὶ Μαρτίῳ τοῦ 1880 κατὰ τινὰ θυελλώδη νύκτα εἰς τῶν κίωνων τῆς νοτίου πλευρᾶς, ὁ προτελευταῖος τῶν πρὸς δυσμᾶς, συμπαρασύρας καὶ δύο δοκοὺς τοῦ ἄνωθεν ἐπιστυλίου. Τρεῖς τοῦ Συμβουλίου ὁ ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ κράτους ἀπῆλθον ἐκεῖσε ἐπὶ πλοίου δημοσίου, παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ δύο ἐμπείρους τέκτονας, ἵνα ἴδωσι τί τὸ ποιητέον. Ἐπίσθησαν δέ, ὅτι δυνατὴ ἦτο ἡ συναρμογὴ καὶ ἀνόρθωσις τοῦ καταπεσόντος καὶ διαλυθέντος εἰς τὰ ἐξ ὧν συνίστατο τύμπανα κίονος, ἔτι δὲ οὐ μόνον ἢ κατὰ χώραν τὴν οἰκίαν ἐπίθεσις τῶν δύο τοῦ ἐπιστυλίου δοκῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθέτησις τῶν ἄλλων, αἵτινες εἶχον ἀπὸ καιροῦ παρεκκλίνει τῆς εὐθείας γραμμῆς. Πρὸς τούτοις ἐθεώρησαν οἱ σύμβουλοι καλὸν ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ ἔμβραδοῦ τοῦ ναοῦ κατακειμένων ὀγκωδῶν μαρμάρων δύο ἢ τρία τετραγώνου σχήματος τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν τοῦ σηκοῦ παραστάδα νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐπὶ τοῦ κατωτάτω δόμου τῆς παραστάδος ταύτης, ἐν τῇ θέσει τῇ ἀρχῆθεν εὐρισκομένου καὶ τελευταίου νὰ ὑποστηριχθῶσιν οἰκοδομικῶς δύο μέρη τοῦ μαρμαρίνου ἐδάφους τοῦ ὑπὸ τοὺς κίονας. Περὶ τούτων ἀπάντων συνεννοηθέντες οἱ σύμβουλοι μετὰ τῶν τεκτόνων ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας, ἀφοῦ προσέσχον ἐπὶ βραχὺ καὶ εἰς τὸν ὄρμον τοῦ ἀγ. Νικολάου καὶ παρέλαβον ἐκεῖθεν δύο τῶν παλαιωτάτων τῆς Ἀττικῆς ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν, τὴν τοῦ Ἐπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου καὶ τὴν τοῦ Ἰπποστράτου καὶ ἐκόμισαν εἰς Ἀθήνας, ἵνα μὴ ἐπὶ πλεόν μένουσαι ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἀφύλακτοι φθείρωνται ὑπὸ τῶν ἀναγῶγων διαβατῶν. Οἱ τέκτονες ὕστερον καὶ δεύτερον ἀπῆλθον ἐκεῖσε, ἐμελέτησαν εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐπιχειρητέας ἐπισκευῆς, ὑπέβαλον ἡμῖν προϋπολογισμὸν

της δαπάνης και αφού ενεκρίθη, εξετέλεσαν τὸ ἔργον καθ' ἃς ἔλαβον ὁδηγίας. Ἡ δαπάνη ἀνέβη εἰς δρ.1937:65.

Ἀνακοινοῦμεν τοῖς ἐταίροις και τάδε·

Τὸν μῆνα Αὐγούστον εἶχεν ἀγοράσει τὸ Συμβούλιον ἀγγεῖά τινα πήλινα λίαν ἀρχαῖκά και ὁμοιάζοντα τοῖς ἐκ Μυκηνῶν και Ναυπλίας, ὁ δὲ πωλήσας αὐτὰ ἔλεγεν, ὅτι εὑρέθησαν ἐν τάφοις κειμένοις κατὰ τὴν θέσιν Ἀλυκὴν, τὴν μεταξὺ Τραχῶνων και Βάρης τῆς Ἀττικῆς, και ὅτι εἶναι ἐκεῖ και ἄλλοι τάφοι ἔχοντες στενὸν και ἐπιμήκη πρὸς τὰ ἔσω ὁρόμον, ὡς οἱ ἐν Σπάτα και Ναυπλία και Μενιδίῳ. Ἐκ τούτου ἐκρίθη καλὸν νὰ γίνῃ τις ἐκεῖ περαιτέρω ἔρευνα παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας πληροφορηθὲν ταῦτα ἔδωκε τὴν ἄδειαν. Συνεννοηθεῖς δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἀπῆλθεν εἰς Ἀλυκὴν μετὰ τοῦ Δ. Φιλίου και τοῦ ἀρχαιοπράτου ὡς καταδείκτου και ὁδηγοῦ. Εἶδαμεν, ὅτι ἡ θέσις εἶναι ἐντὸς τοῦ δυτικοβορείου χεῖλους τῆς ἀλυκῆς, οὔσα ὅλως ἐπίπεδος, και ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ παρὰ τῶν τυμβωρύχων εἶχε γίνῃ οὐ καλῶς ἄτε λαθραίως και σπευστικῶς, και ἐκ τούτου ἦτο δύσκολος ἡ διάγνωσις τοῦ ἀκριβοῦς σχήματος τῶν τάφων. Ὅμως δὲ ἐπέισθημεν ἱκανῶς, ὅτι δρόμους ἐπιμήκεις ἐν τῇ γῆ ἔσκαμμένους εἶχον τὰ ταφεῖα, θύραν δὲ ἡ κτίσμα ἄλλο οὐδὲν διεκρίναμεν. Πλησίον τῶν συληθέντων τάφων εἶπεν ἡμῖν ὁ ἀρχαιοπράτης, ὅτι διαγινώσκει τὴν ὑπαρξίν και ἄλλων τάφων ἀθίκτων, ὡς ἐκ τῆς ποιότητος και τοῦ χρώματος τῆς γήινης ἐπιφανείας, ὅπερ ἐγὼ ἀπλῶς ἐπίστευσα, ἄτε τῆς ἐπιφανείας ταύτης οὔσης αὐτόθι ὅλως ὁμαλῆς και οὐδὲν ἐκφανὲς ἐχούσης σημεῖον. Ἄλλ' ὁμολογητέον, ὅτι οἱ τυμβωρύχοι εἶναι πολὺ ἡμῶν ἐμπειρότεροι ἐν τῇ διαγνώσει τῶν τόπων και θυμοσοφώτεροι. Καὶ ἠθελήσαμεν μὲν δὲν ἠδυνήθημεν δὲ νὰ κάμωμεν αὐτοῦ

ἄποπειρατήριόν τινα σκαφήν· διότι ὁ ἐπιστατήσων Δ. Φίλιος ἤθελε μεγάλως δυσκολευθῆ νὰ διαμείνη ἡμέρας τινὰς ἐν τόπῳ ὅλως ἀκατοικήτῳ, ἐν δὲ τῷ νάρθηκι τῆς αὐτοῦ που πλησίον ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Νικολάου δὲν τῷ ἐσυγχωρήθη νὰ διανυκτερεύῃ, διότι ὁ τόπος εἶναι κοινὸς διὰ πάντας τοὺς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ ἐνιαυτοῦ κυνηγούς, καὶ οὕτω παρητήσαμεν τὴν ἐπιχείρησιν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀμεληθῇ τὸ πρᾶγμα παρὰ τοῦ μέλλοντος Συμβουλίου.

Ἐν δὲ Χαιρωνείᾳ τῆς Βοιωτίας ἐξηκολούθησαν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τοῦ ἔτους αἰ ἐργασίαι αἰ προπαρασκευαστικαὶ πρὸς ἀνίδρυσιν τοῦ πασιγνώστου μεγάλου λέοντος (*), ὡς εἶχεν ἀποφασίσει τὸ Συμβούλιον τῇ 27 Ἀπριλίῳ 1879 καὶ εἶχε καὶ ἀρχίσει σχεδὸν ἀμέσως τότε, ἤτοι πρὸ εἴκοσι ὅλων μηνῶν. Συνέβη δὲ ἡλ. περὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν εἶναι σπάνιον, νὰ ἡξεύρη μὲν τις τὸ ποῦ ἔχει νὰ φθάσῃ πορευόμενος, ὅχι δὲ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ μεταξύ σημεῖα τῆς πορείας τὰ ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ τέρματος. Δὲν ἦσαν γνωστὰ κατ' ἀρχὰς εἰμὴ τὰ κατακείμενα ὀγκώδη τοῦ λέοντος τεμάχια. Ἔδει δὲ νὰ ἀναζητηθῇ διὰ σκαφῶν τὸ κρηπίδωμα τοῦ βάθρου, ἐφ' οὗ ποτε ἦτο ἰδρυμένος. Τοῦτο ἐγένετο πέρυσιν, ἀλλ' εὑρέθη τότε, ὅτι καὶ περίβολος αὐτόθι λόγου ἄξιος ὑπῆρχε περιέχων τετράπλευρον χώρον, τὸν τοῦ παρὰ Πausανία μνημονευομένου πολυανδρίου, ὅπως ἐν τῇ περυσινῇ ἡμῶν

(*) Τὸ ὄλον χωρίον τοῦ Πausανίου τὸ ἀναφερόμενον εἰς αὐτὸν ἔχει οὕτως: «Προσιόντων δὲ τῇ πόλει [Χαιρωνείᾳ] πολυάνδριον Θηβαίων ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων' ἐπιγέγραπται μὲν δὴ ἐπίγραμμα οὐδέν, ἐπίθημα δὲ ἔπεστιν αὐτῷ λέων' φέροι δ' ἂν ἐς τῶν ἀνδρῶν μάλιστα τὸν θυμὸν' ἐπίγραμμα δὲ ἄπεστιν (ἐμοὶ δοκεῖν) ὅτι οὐδὲ εἰκότα τῇ τόλμῃ σφίσι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος ἠκολούθησεν». Πaus. 9, 40, 18. ἔκδ. Βεκ.

λογοδοσία ἐξεθέσαμεν. Χρέος δὲ εἶχε νῦν τὸ Συμβούλιον νὰ ἀνερευνησῆ καὶ τὸν ἐντὸς τοῦτον χῶρον, ἵνα ἴδῃ πῶς καὶ πόσοι ἦσαν οἱ ἐνταφιασμένοι νεκροὶ καὶ ἂν εἶχον κτερίσματα καὶ ὁποῖα. Πρὸς δὲ τῷ κυρίως ἀρχαιολογικῷ σκοπῷ τῆς ἐρεύνης προσετίθετο καὶ τις ἄλλος σπουδαῖος, ὁ ἀνθρωπολογικὸς καὶ ἐθνολογικὸς. Ἡ ἐπιστήμη ἢ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις ἐρευνώσα ἀπῆτει παρ' ἡμῶν νὰ μὴ χωρήσωμεν ἀτάκτως καὶ ἐπιπολαίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ νὰ περισώσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς σκελετοὺς ὀλοκλήρους καὶ πρὸ πάντων τὰ κρανία διὰ μελλούσας μελέτας τῶν ἐπιστημόνων. Ἀπῆλθον λοιπὸν πάλιν εἰς Χαιρώνειαν οἱ ἐκ τῶν τοῦ Συμβουλίου Φιντικλῆς καὶ Καστόρχης καὶ οἱ γλύπται Σίγελ καὶ Φυτάλης, χάριν μελετῶν τῶν πρὸς ἀνίδρυσιν τοῦ λέοντος, ὁ δὲ τελευταῖος καὶ πάλιν ὕστερον ἐστάλη δις διὰ τὰς αὐτὰς μελέτας πρὸς δὲ καὶ ἵνα φροντίσῃ περὶ καλῆς ἐξαγωγῆς τινῶν τουλάχιστον σκελετῶν διὰ χρήσεως γύψου· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ἐνταῦθα ἰατρὸς Ἰούλ. Γαλβάνης παρακληθεὶς ἀπῆλθεν ἐκεῖσε, ἵνα παράσχη τὴν ἐκ τῶν γνώσεών του συνδρομὴν. Πάντες δὲ ὑπέβαλον εἰς τὸ Συμβούλιον τὰς ἐκθέσεις των ἐπανελθόντες (*). Τοῦ δὲ ὅλου ἔργου τῆς τῶν νεκρῶν ἐξετάσεως ἢ ἐπιστάσια καὶ ἐκτελέσεις ἀνετέθη, ὡς καὶ πρῶην, εἰς τὸν ἔφορον Π. Σταματάκη, ὅστις μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ εὐσυνειδησίας τὸ ἐξετέλεσεν, ἀφροντιστήσας καὶ τῆς υἰγείας του, ἣν εἶδε προσβαλλομένην ἅπαξ καὶ δις. Ἐχει νῦν τὸ Συμβούλιον ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πολυπόνων τοῦ Σταματάκη ἐργασίων, ἐκτεθειμένον ἐν διαφόροις αὐτοῦ ἐκθέσεσιν καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ ἀκριβεστάτῳ ἡμερολογίῳ, ἐν ᾧ ἀνέ-

(*) Τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Φυτάλη ἴδε ἐν Ἀθηναίου τ. βμ. Θ, σελ. 347—352.

γραψε λεπτομερῶς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὔρε τοὺς νεκροὺς, ὄντας ἐν ὄλῳ διακοσίους πεντήχοντα τέσσαρας, ἐν ἑπτὰ στίχοις τεταγμένους, ἐσχεδίασε τὰς θέσεις πάντων ὡς ἔκειντο, ὧν τινὲς περιεργόταται, ἐσημειώσατο τὰς ἐκ τῶν ὄπλων πληγὰς τὰς ἐν τοῖς ὀστέοις ἀριδῆλως φαινομένας, κατέλεξε τέλος τὰ κτερίσματα, ἃ περὶ αὐτοὺς εἶχον οἱ νεκροί, συνιστάμενα ἐκ σπλεγγίδων σιδηρῶν, κομβίων ὄχι ὀλίγων ὀστέινων (ἄθλον πρὸς ποίαν χρῆσιν) καὶ ἀγγείων τινῶν πηλίνων μικρῶν, πάντα ταῦτα μελέτης ἄξια, διὰ τε ἄλλα καὶ διὰ τὸ ὅτι δεικνύουσιν ἡμῖν τὸ ἔθος τῶν ἀρχαίων τοῦ νὰ θάπτωσι τοὺς ἐν πολέμοις θνήσκοντας ὄχι σωρηδόν, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ μετὰ πάσης εὐσεβοῦς τηρήσεως τῶν νομίμων.

Ἐξηκρίβωσε δὲ ὁ Σταματάκης διὰ σκαφῆς ὀρυγμάτων τινῶν κατὰ θέσεις διαφόρους, ὅτι δευτερον ἄλλο στῤῷμα νεκρῶν βαθύτερον οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐν τῷ ἐμβαδῷ τοῦ πολυανδρίου. Παρατήρησε δὲ μόνον ἐξαιρετικόν τι τόδε μεταξὺ τοῦ γ' καὶ τοῦ ιδ' νεκροῦ τοῦ β'. στίχου σωρὸν ἀπηνθρακωμένων ὀστέων κεκαυμένου νεκροῦ, μετὰ τέφρας.

Τελειώσας δὲ τὸ ἔργον περὶ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐνεστῶτος χειμῶνος ἐκόμισεν εἰς Ἀθήνας ἐν ἑξ κιβωτίοις κρανία τινὰ καὶ ἄλλα ὀστᾶ, ὅσα περιεργότατα ἐκρίθησαν, ὡς καὶ τὰ κτερίσματα, τοὺς δὲ ἄλλους νεκροὺς κατὰ γῶραν ἄφησεν, ἐπικαλύψας πάλιν γῆς στῤῷματι πάχους ὃ ἑκατ. μ. φροντίσας καὶ περὶ προφυλάξεως τοῦ τόπου ἀπὸ κατακλύσεως ἐκ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων. Τὸ δὲ Συμβούλιον τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπεμελεῖτο ἐνταῦθα τὴν συγκόλλησιν τῶν τεθραυσμένων ὀστέων, ἵνα ἐκτεθῶσι προσεχῶς ἐν προσήκοντι τόπῳ εἰς θεῶν τοῦ κοινοῦ καὶ μελέτην τῶν ἀρμοδίων. Ἡ δαπάνη ἢ εἰς τὰς ἐν Χαιρωνείᾳ τοῦ ἔτους ἐργασίας ἀνέβη εἰς ὄρ. 5832:85.

Κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἔχει νὰ ἐξετάσῃ τὸ μεθ' ἡμῶς

Συμβούλιον, ἂν τὸ ὑπάρχον κρηπίδωμα σώζει τὴν ἀπαιτουμένην στερεότητα, ὥστε νὰ δεχθῆ τὸ μέγα βάρος τοῦ λέοντος, ἢ πρέπει νὰ οἰκοδομηθῆ ἄλλο νέον, εἴτα δὲ νὰ προβῆ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ λέοντος, ἴσως καὶ τὴν τοῦ περιβόλου ἐπισκευήν, καθ' ὅσον φανῆ ἀναγκαῖον. Δὲν θεωροῦμεν δὲ ἄσκοπον νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν τῷ ἀποχωροῦντι νῦν Συμβουλίῳ ὑπῆρξε διαφωνία γνώμων περὶ τὴν καιριώτατον ἐκ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πολυδαπάνου τούτου ἐν Χαιρωνείᾳ ἔργου. Οἱ πλείονες τῶν συμβούλων ἦσαν γνώμης νὰ γίνῃ πλήρης ἀνοικοδομήσεις τοῦ ὅλου μνημείου, τελεία ἐπισκευὴ restoration κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ἵνα ἔχη πρὸς τῇ στερεότητι καὶ τὸ καλὸν καὶ τὴν ἐπίδειξιν παντὸς τοῦ δυνατοῦ γενέσθαι τὴν σήμερον παρ' ἡμῖν, ὁ δὲ ἀναγινώσκων ταῦτα (καὶ εἴ τις ἄλλος τυχὸν δὲν ἐξεφράσθη ἐτι ῥητῶς) ἐγνωμάτευε νὰ ἐκτελεσθῆ κυρίως εἰπεῖν μόνῃ ἢ συναρμογῇ καὶ ἀνίδρυσιν τοῦ λέοντος, καταβαλλομένης τῆς δεούσης φροντίδος περὶ στερεότητος μόνον τοῦ κρηπιδώματος, ἄνευ δὲ κατασκευῆς ἄλλου ἐπ' αὐτοῦ βάρου ἀρχιτεκτονικῶς κεκοσμημένου κατὰ τὰς ἐνδείξεις τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ ὕψους καὶ σχήματος καὶ ὕλικου, ἐτι καὶ ἄνευ συμπληρώσεως καὶ ἐπικοσμήσεως ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ περιβόλου τοῦ πολυανδρίου. Ἡ δευτέρα αὕτη γνώμη στηρίζεται πρὸ πάντων εἰς τὴν σκέψιν τοῦ ὅτι τὰ χρήματα πρέπει νὰ οἰκονομῶνται διὰ μυρίας ἄλλας χρείας τῆς ἀρχαιολογίας, ὧν τινες καὶ λίαν κατεπίγουσαι, ἔχει δὲ ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ προηγούμενον ἐν τῇ πράξει, ἣν ἠκολούθησαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας τὰ Συμβούλια, ἀποσχόντα μὲν ὀλοκλήρων ἀνοικοδομήσεων ἢ συμπληρώσεων καλλιτεχνικῶν τῶν ἀρχαίων ἐν ἐρειπίοις μνημείων, περιορισθέντα δὲ εἰς ἐπισκευὰς τὰς ἀναγκασιτάτας μόνον ἢ ὑποστηρίξεις, καὶ τοῦτο διὰ λόγους μεγάλ-

λους, όχι μόνον ἐκ φειδωλίας χρημάτων. Ἄλλ' ἀρχοῦσι περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου τσαῦτα νικῶ δὲ τὸ κᾶβρον.

Ἄλλον λέοντα ἀρχαῖον μνημειακόν, μικρότερον μὲν τοῦ τῆς Χαιρωνείας, μέγαν δ' ἔτι καὶ αὐτόν, (διότι εἶναι μήκους μ. γ. 8,80) τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κέα (*), ἔκρινε δέον τὸ Συμβούλιον νὰ περιποιηθῆ, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη, ὅτι, ὡς κείμενος ἐπὶ ἐδάφους ἐπικλινούς καὶ λίαν βαρῦς, εἶχεν ἐξολισθήσει ὁμοῦ μετὰ τοῦ συμφυοῦς αὐτῷ βάρου ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς του θέσεως καὶ ἠπείλει πτώσιν ἐτι μεγαλύτεραν πρὸς τὴν κατωφέρειαν. Κατὰ τὸν δόντα ἡμῖν τὰς πληροφορίας ταύτας Ἄντ. Μηλιαράκη τὸν περιγράφαντα τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ Κέα αὐτεπάγγελτον φύλακα τῶν ἀρχαιοτήτων Κωνστ. Μάνθον ἐπερωτηθέντα παρ' ἡμῶν, ἔπρεπε νὰ ὑποστηριχθῆ τὸ βάρον διὰ τοιχοδομίας τινὸς στερεᾶς. Τοῦτο παρεδέχθημεν, καὶ ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου εἰς τὸν Μάνθον, ὅστις καὶ τὸ ἐξετέλεσεν ἐπιμελῶς καὶ ἔγραψεν ἡμῖν ἀρχὰς Φεβρουαρίου ὅτι ἡ ἐξασφάλισις ἐγένετο ἰσχυρὰ μὲ τοιχοδομίαν ἐξ ἀσβέστου πορκελλάνης καὶ μεγάλων λίθων. Ἐδαπανήθησαν δρ. 255.

Ἄλλη δὲ ὑποστήριξις ἀρχαίου κτίσματος, ἥδη πρὸ ἐτῶν ὀκτῶ μελετωμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπαγγελθεῖσα τοῖς ἐταίροις, μόλις ἐφέτος κατωρθώθη, ἡ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλλωνος ἐν Βάσσαις τῆς Φιγαλείας. Ἐνεκα τοῦ ἀποκέντρου τῆς θέσεως δύσκολον ἦτο νὰ εὐρωμεν ἀρχιτέκτονά τινα ἢ μηχανικὸν τῆς ἡμετέρας ἐμπιστοσύνης, ὅστις νὰ διατρίψῃ ἡμέρας τινὰς ἐκεῖ καὶ μελετήσας συντάξῃ σχέδιον ἐπισκευῆς καὶ προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης. Ἐγένετο μὲν τι τοιοῦτο ἅπαξ πρὸ

(*) Ἦδε περιγραφὴν αὐτοῦ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Brøndsted, *Ujgyes ele. τόμ. Α'*, σ. 11 κ. ἐ. καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ Α. Μηλιαράκη Ἰπομνήμασι περιγραφικαῖς τῶν Κυκλάδων νήσων, σελ. 219—251.

τριῶν ἐτῶν, ἀλλὰ ἐν τῇ στιγμῇ τῆς ἀποφάσεως ἠσθάνθη-
μεν δειλίαν τινά, μήπως θέλοντες νὰ διορθώσωμεν, βλά-
ψωμεν μᾶλλον, ἢ ἐπενέγκωμεν δυσμορφίαν τινά εἰς τὸ
καλὸν ἀρχιτεκτόνημα τοῦ Ἰκτίνου (*). Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ
παρελθὸν ἔαρ ἠκούομεν συχνότερον ἐπαναλαμβανόμενον
παρά τινων, ὅτι χρήζουσι πάντως ταχείας ὑποστηρίξεως
οἱ κίονες ὡς παρεκκλίναντες τῆς καθέτου στάσεως, ἐπε-
ζητήσαμεν διὰ τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων
τὴν γνώμην τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ Γερμανῶν ἀρχιτεκτόνων,
οἵτινες ἐκ τοῦ πλησίον ἐγνώριζον τὸν ναὸν καὶ ἀφοῦ ἐλά-
θομεν αὐτὴν καὶ εὐλογα ἐφάνησαν ἡμῖν τὰ ὑποδειχθέντα
μέσα ὑποστηρίξεως, ἐπέμψαμεν εἰς Φιγάλειαν ἓνα ἐντεῦ-
θεν οἰκοδόμον, ἔμπειρον εἰς ἔργα τοιαῦτα, ὅστις διελθὼν
πρῶτον δι' Ὀλυμπίας καὶ λαβὼν καὶ προφορικὰς ἔτι παρὰ
τῶν Γερμανῶν ὁδηγίας ἐξετέλεσε τὴν ὑποστήριξιν διὰ ξυ-
λίνων δοκῶν, στεφανίων μεταλλίνων καὶ ἄλλων τοιούτων
μέσων. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 1800.

Τέλη Φεβρουαρίου παρελθόντος ἐγένετο δαπάνη τῆς
Ἑταιρίας ἐν Ναυπλίᾳ, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐκεῖ δικηγό-
ρου Ἰω. Κονδάκη ὡς καὶ ἄλλοτε, ἔρευνα τάφων τινῶν ἔτι
παναρχαίων, παρατηρηθέντων ἐν τῇ ὑπωρεΐᾳ τοῦ Παλα-
μηδίου, καὶ τὰ εὑρεθέντα ἐν αὐτοῖς ἀξιοπεριέργα κτερί-
σματα ἐπέμφθησαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν μετὰ ἐκθέσεως τοῦ
ἐπιστατήσαντος καὶ σχεδιογραφήματος τῶν τάφων, ἐκπο-
νηθέντος παρὰ τοῦ μηχανικοῦ Α. Ζούζουλα, οἷς εὐγνω-
μονεῖ ἡ Ἑταιρία (**).

Ἀναφέρομεν καὶ τόδε, ὅτι τὸ Συμβούλιον, ἰδὼν ἐν τῷ
ἔτει τούτῳ τὸν Γερμανὸν ἀρχιτέκτονα Rich. Bohn ποιοῦντα

(*) Ἴδ. Παισαν. 8, 41, 7—9.

(**) Λεπτομερείας τινὰς περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἴδε ἐν Ἀθηναίου
τόμ. 8, σελ. 411. Ἡ δὲ ὅλη ἐκθεσις τοῦ Κονδάκη ἐτυπώθη αὐτόθι, σελ.
517—523, μετὰ καὶ σχεδίου ἐνὸς τῶν τάφων καὶ ἀπεικονίσεως τινῶν
κτερισμάτων καὶ διατριβῆς περὶ αὐτῶν, συγγραφείσης ὑπὸ Δ. Φιλίου.

ἐπιτυχεῖς διὰ σκαφῶν ἐρεύνας κατὰ τὰ Προπύλαια τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως καὶ τὴν ἐπ' αὐτὰ ἄνοδον καὶ περὶ τὸν ναὸν τῆς ἀπτέρου Νίκης, ἔδωκεν αὐτῷ ὡς συνδρομὴν, καθ' ἃ τὸ ἦ. ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας ἐπιτρέπει, ἐν ποσὸν πεντακοσίων δραχμῶν, ὅπως εὐκολώτερον συντελέσῃ τὸ ἔργον του, ὡς καὶ τὸ συνετέλεσε (*).

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν καὶ ἐπισκευῶν.

Ἀγοραὶ δὲ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐκ ὀλίγαι, δαπανηθέντος ποσοῦ δραχ 7820,75. Ἐκ τῶν ἀγορασθέντων ὡς ἀξιολογώτερα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ἕξ ἢ ἑπτὰ· ἢ ἕξ Ὀρχομενοῦ γνωστὴ ἐπιτυμβία στήλη τοῦ ἀνδρὸς τοῦ κρατοῦντος ἀκρίδα, τέχνης ἀρχαϊκῆς (**), ἐν ἀγγεῖῳ πανάρχαιον Ἀττικόν, ἔχον ἐπιγραφὴν ἔμμετρον ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, πάνυ περιέργον καὶ δυσζύμβλητον, ἐν Πανδὸς ἀγαλμα λίθινον ἐκ Σπάρτης, μία προτομὴ ἀνδρὸς εἰκονικὴ ἐκ Φλιοῦντος, ἐν ἀνάγλυφον ἐκ τῶν πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, τέχνης ἱερατικῆς ἀνατολιζούσης· ὀφθαλμοὶ λίθινοι μεγάλοι αὐθύπαρκτοι, ἐκ Πειραιῶς, τέχνης ἀκριβεστάτης καὶ χρωματισμοῦ τῆς κόρης λείψανα σώζοντες, περὶ τοὺς δέκα, ὧν ὁ μέγιστος ἔχει μῆκος 0,40. Εἰκασία περὶ τῶν πρωτοφανῶν τούτων πραγμάτων ἐξηνέχθη, ὅτι ἦσαν στολισμὸς τῶν πλοίων, περὶ οὗ ὑπάρχουσί τινες εἰδήσεις, ἢ ἴσως καὶ τῶν νεωρίων· ἀλλὰ τὸ βέβαιον ἀγνοοῦμεν (***)).

(*) Ἴδε ἀφήγησιν τοῦ Rich. Bohm περὶ τοῦ ἔργου τούτου, δημοσιευθεῖσαν ἐν Mittheil. d. d. arch. Inst. τόμ. 5, σελ. 259—67, καὶ 309—16.

(**) Ὁμοῦ μετὰ τῆς στήλης ταύτης ἐκομίσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκ τῆς Μονῆς Σκριπούς καὶ ἐν ἄλλο ἀρχαϊκῆς τέχνης ἔργον, κορμὸς Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠγορήσθη. Μόνον τὰ τῆς μετακομίσσεως ἔξοδα ἐδόθησαν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας.

(***) Πρὸ μικροῦ ἐξεδόθη περὶ τῶν ὀφθαλμῶν τούτων διατριβὴ ὑπὸ τοῦ δόκτορος Ἀδελγῆ ἐν Mittheil. d. d. arch. Inst. τόμ. 5 σελ. 384—7.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὰ δύο Μουσεία τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, ἐγένετο καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ὅπως πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκανονίσθη, ἀνοίγει δηλ. ἑκάτερον τῶν Μουσείων τρίς κατ' ἐναλλασσομένας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, παρέχονται δὲ καὶ πᾶσαι αἱ εὐκολίαι εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρχαίων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας.

Τὰ Μουσεία καὶ ἔξοδα, δηλ. τὰ εἰς συγκολλήσεις, ἰδρύσεις, μετακομίσεις, κατασκευὴν θηκῶν καὶ βάρων, ἀγορὰν σκευῶν καὶ ἐργαλείων καὶ ὑλῶν χρησίμων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀνέβησαν τὸ ἔτος τοῦτο εἰς ὄχι εὐκαταφρόνητον ποσόν. Τοῦτο ἐμφαίνει πρόοδον τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπέλευσιν ὁσημέραι τάξεως μείζωνος καὶ φιλοκαλίας, εἰς ἃ πλεῖστον μέρος ἔχει ὁ βοηθὸς τοῦ γραφείου καὶ ἐπιμελητῆς τοῦ Μουσείου ὁ προσληφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας πρὸ τεσσάρων ἐτῶν. Δὲν εἶναι δὲ ἄκαιρον νὰ ρηθῆ πρὸς τοὺς ἐταίρους ὅτι διὰ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ κατωρθώθη πρὸ μικροῦ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τινὰ τῶν ἐκ χαλκοῦ Μυκηναίων ξιφῶν πολὺ τιμιώτερα ἢ προτοῦ, διότι καθαρισθέντα ἐπιτηδείως, ἔδειξαν ἄς εἶχον τέως ἐπὶ τῶν λεπίδων κεκαλυμμένας ὑπὸ κατιώσεως χρυσᾶς παραστάσεις πολυσυνθέτους ἀνδρῶν καὶ ζώων καὶ ἄλλα κοσμήματα τέχνης ἀρχαιοτάτης ἅμα καὶ ἀκριβοῦς. Καὶ ἀργυρᾶ δέ τινα ἀγγεῖα τῆς αὐτῆς Μυκηναίας συλλογῆς ὁμοίως καθαρισθέντα ἐφάνησαν νῦν ἔχοντα ἐκτύπους παραστάσεις ἀνδρῶν καὶ ζώων καὶ κοσμήματα χρυσᾶ ἰδιόρρυθμα. Τούτων πάντων γίνονται νῦν ἀπεικονίσεις, ἣ δὲ δημοσίευσίς αὐτῶν θέλει ἡδέως, ὡς πιστεύομεν, ἐξαφίσει τοὺς ἀρχαιολογοῦντας, ὥστε νὰ ἐπιφωνήσωσι τὸ Ὀμηρικόν·

· ἄλλοί τις μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ τὸ πάροιθεν·

καὶ νὰ τραπῶσιν ἐπὶ μελέτας ἐμβριθεστέρας πρὸς δια-
φώτισιν τῆς πορείας, ἣν ἡ ἀρχαία τέχνη ἐν γένει διήνησε
κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας τὰς ἐν συναφείᾳ μετὰ τῆς
Ἀνατολῆς, ἐφ' ᾧ συγκαίρομεν τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρίᾳ, τῇ δι-
δούσῃ τοιαύτας καλῶν ζητήσεων ἀφορμὰς.

Ἐν δὲ τῇ συντάξει τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου
τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων (*) ἐπροχωρήσαμεν καὶ ἐφέ-
τος ἱκανῶς, γινομένης τῆς καταγραφῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου, τοῦ καὶ ἐπιμελητοῦ
τῶν δύο Μουσείων, ὡς εἶπομεν. Ἐφθάσαμεν ἐν τῷ κατα-
λόγῳ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 11,724 (**). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς

(*) Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, ἃ καταγράφονται εἰς τὴν κατάλογον τοῦ-
τον, εἶναι ἀποθεμιμένα ἐν διαφόροις τόποις, τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Βαρ-
βακείῳ καὶ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ, ὅχι ὀλίγα δὲ ἐν ταῖς περιοχαῖς τοῦ
λεγομένου Βουλευτηρίου, τῆς Ἀττάλου στοῦς, τῶν Γιγάντων, τοῦ Κα-
τηφόρη, ἔτι ἐν τοῖς ὑπὸ κίθροις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, τῆς ἔξω τοῦ Δι-
πύλου νεκροπέλειος, τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, τοῦ Ἀσκληπείου, τέλος
καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκροπόλει παρὰ τῷ τῶν ἀπομάχων φυλακείῳ καὶ ἐν
ἰδιαιτέρῳ ἐκεῖ πλησίον οἰκίσκῳ, διασκευασθέντι εἰς προσωρινὸν Μουσεῖον.
Τὰ δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ὡσαύτως τῆς Ἑταιρίας Μυκηναῖα, Σπαταῖα
καὶ Ναυπλιακὰ ἀρχαῖα εἶναι εἰς ἰδίους καταλόγους καταγεγραμμένα,
ὡς θέλουσι καταγραφή καὶ τὰ ἐξ Ἀχαρνῶν ἐσχάτως αὐτόθι εἰσαχθέντα.

(**) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθ-
μῶν. Λιθίνων 3565, χαλκῶν 918, σιδηρῶν 40, μολυβδίνων 1960, ἀργυ-
ρῶν 45, χρυσῶν 141, ὀστέινων 91, ὑαλίνων 231, διαφόρων ὑλῶν 292,
πηλίνων ἀγγείων 2196, πηλ. μορφῶν 1097, πηλ. λύχων 540, πηλ.
σκευῶν 238, πηλ. θραυσμάτων 241, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν
102, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν 23, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπι-
γράφων 4. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου,
Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολορῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν
ὕπὲρ τὰς 10,000, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βι-
βλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

Χρυσά.

Ἑλληνικὸν (ἐξ ἡλέκτρου) 1

ἤτο 10,889. Ὅσα δ' ἐτι μένουσι ἀρχαῖα ἀκατάγραφα περὶ τούτων ὑπάρχουσιν ἢ ἐν τοῖς χειρογράφοις πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων Συμβουλίου ἢ ἐν τοῖς ἐκδομένοις περὶ ἀγορῶν ἐντάλμασιν ἢ ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαιφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Βυζαντινῶν	248
Βενετικῶν	5
Τουρκικὸν καὶ Περσικὸν	2
	<hr/>
	256

Ἄργυρᾶ.

Ἑλληνικὰ	486
Ῥωμαϊκὰ	210
Ἀρσακιδῶν	167
Βυζαντινῶν μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων	86
	<hr/>
	949

Ἐκ κράματος Potin.

Numi Alexandrini	453
----------------------------	-----

Κίβδηλα νεώτερα.

Ἄργυρᾶ	6
Χαλκῆ	20
	<hr/>
	26

Ἐπι σημειοῦμεν, ὅτι τῆς ἐν τῷ Βαρβακείῳ συλλογῆς τῶν πηλίνων ἀγγείων ὑπάρχει γαλλιστὶ ἐκδοσόμενος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῆς δὲ τῶν πηλίνων μορφῶν συλλογῆς ὁσαύτως γαλλιστὶ ὑπὸ J. Marthe, ἐν Παρισίοις 1880.

Ἐν δὲ τῷ νεωστὶ ἐκδοθέντι βιβλίῳ τοῦ I. v. Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1884, εὐχαρίστως εἶδομεν, ὅτι καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Οὕτω κατὰ μικρὸν τὸ ὅλον τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συνηγμένων ἀρχαίων γίνεται γνωστότερον εἰς τὸ φιλόρχαιον κοινὸν τῆς Εὐρώπης, ἔλπις δὲ ὑποφάσκω, ὅτι καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἰδίως δὲν θά βραδύνη ἢ ἔκδοσις ὁμοίων καταλόγων.

Δωρεαὶ ἀρχαίων εἰς τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὀλίγαι. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῇ. Ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἡμερίδας τῆς πρωτεύουσας. Μία τῶν ὅπως οὖν σημαντικῶν δωρεῶν ἐγένετο παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, συνισταμένη τὸ πλεῖστον ἐκ σφραγιδολίθων καὶ δακτυλίων καὶ ἄλλων μικροῦ ὄγκου ἀντικειμένων τέχνης ἀρχαίας καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, τὰ ὅποια εἶχον περιέλθει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ κληρονομίας τοῦ πρὸ ἐτῶν ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας ἀποθανόντος ὁμογενοῦς λογίου Δημ. Παρρησιάδου, ἐκρίθη δὲ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μένωσι περαιτέρω ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατάχλειστα καὶ ἀθέατα τοῖς πολλοῖς (*).

Ἄλλην δὲ δωρεάν μεγάλην πολλῶν καὶ βαρυτίμων ἀρχαίων τῆς Αἰγύπτου, γενομένην ἐν τῷ ἔτει τούτῳ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλογενεστάτου Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου, μνημονεύομεν ἐνταῦθα, διότι κατὰ τὴν ῥητῶς ἐκφρασθεῖσαν ἔφασιν τοῦ δωρητοῦ καὶ κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν Συμβούλιον ἀσμένως ἀνεδέχθη νὰ συμπράξῃ τῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισθεῖσιν ἐπιτροπῇ εἰς τε τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν ταξινόμησιν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἔκθεσιν τῶν ἀρχαίων ἐν τόπῳ προσήκοντι. Καὶ πρῶτον μὲν τὸ Συμβούλιον ἔκρινε δίκαιον νὰ

(*) Οὕτω μένει ἀπὸ δεκαετηρίδων ὅλων κατάχλειστος ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ τοῦ κράτους μία κειμηλίαν συλλογὴ τῶν μακαρίας μνήμης Ζωσιμάδων, ἔχουσα, ὡς λέγεται, καὶ τεχνικὴν μεγάλην ἀξίαν, ὅχι μόνον χρηματικὴν.

τιμήση τὸν δωρητὴν διὰ διπλώματος ἐπιτιμίου προέδρου τῆς Ἑταιρίας, ἀφοῦ ὁ ἀνὴρ ῥητῶς ἀπεποιήθη πᾶσαν οἰανδήποτε ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἔπειτα δὲ ἀμέσως, ἅμα τῇ παραλαβῇ καὶ ἐξελέγξει τῶν ἀρχαίων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἐντύπους ἢ γραπτοὺς καταλόγους, προσέβη εἰς κατασκευὴν τῶν χρειωδῶν θηκῶν καὶ βάρων διὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀρχαίων ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, προκαταβάλλον καὶ τὴν δαπάνην ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἦδη δὲ ἐτελείωσαν σχεδὸν πᾶσαι αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι καὶ προσεχῶς μέλλει νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰ ὄμματά τοῦ κοινοῦ ἡ συλλογὴ αὕτη, ἣτις καὶ παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊαῖς κρίνεται ὡς μία τῶν πρώτων τοῦ εἶδους τῆς.

Ἐνταῦθα προσθέτομεν, ὅτι καὶ διὰ τὰ μῆκω ἐκτεθέντα Ναυπλιακὰ καὶ Ἀχαρνικὰ ἀρχαῖα καὶ μέρος τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν Μυκηναίων ἠτοιμάσθησαν ἤδη αἱ θῆκαι καὶ βάσεις καὶ μέλλουσι νὰ ἐκτεθῶσι καὶ αὐτὰ προσεχῶς ἐν τῇ τῶν Μυκηναίων αἰθούσῃ. Ἄλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλο τι εὐχάριστον νὰ ἀνακοινώσωμεν τοῖς ἐταίροις, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τῶν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ χώρων, τῶν τόσον εὐτυχῶς πληρουμένων νῦν δι' ἀρχαίων ἔργων τέχνης. Ἡτήσαμεν παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Μετσοβείου ἐπιτροπῆς ἵνα παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν χρῆσιν καὶ ὅλης τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ἐπάνω πατώματος, ἵνα μετακομίσωμεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκθέσωμεν τὰ μέχρι τοῦδε στενοχώρως καὶ ὄχι τόσον εὐπρεπῶς ἀποκείμενα ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἀρχαῖα. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ, προσεξάρχοντος τοῦ φιλογενεστάτου Γεωργίου Ἀβέρωφ, πάνυ προθύμως συνεχώρησε τοῦτο. Οὕτω ἐν προσεχεῖ μέλλοντι πάντα σχεδὸν τῆς Ἑταιρίας τὰ ἀρχαῖα θέλουσιν εἶναι συνηγμένα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκοδομῇ, πλὴν τῶν μειζόνων λιθίνων, τὰ ὅποια ἤδη πρότερον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ Ἐθνικὸν

Μουσείον μετεκομίσθησαν καὶ τὰ ὑπολειπόμενα αὐτόσε θέλουσι μετακομίζεσθαι, καθ' ὅσον προβαίνει ἡ ἐξοικαδότησις καὶ τῶν ἄλλων πλευρῶν. Ἦδη δὲ ἡ βορεία αὐτοῦ πλευρὰ εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι, προκαταβαλλούσης τῆς Ἑταιρίας τὴν δαπάνην, ὡς τοῦτο ἀπεφασίσθη ἐν τῇ περυσινῇ τῶν ἐταίρων συνελεύσει.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὔξησε κατὰ 50 τόμους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 36 ἐδωρήθησαν παρ' ἄλλογενῶν, ἐν οἷς προέχουσι τὰ πεμφθέντα παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας, τὰ δὲ 10 παρ' ὁμογενῶν, 4 δὲ ἠγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἑταιρίας ἀντὶ δρ. 65. Πάντων τούτων ὁ κατάλογος θέλει προστεθῆ εἰς τὴν τυπωθησομένην ταύτην ἔκθεσιν, ὡς συνήθως. Εἰς τὰ βιβλία δύναται νὰ προσκαταλεχθῇ καὶ ἐν μέγα διὰ χρωστῆρος σχέδιον εἰκονογραφικὸν τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄλτεις, ὅπως διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν Γερμανῶν ἀνεδείχθη καὶ παρίσταται τῇ νοεῖᾳ ἡμῶν φαντασία μὲ ὀρθοὺς τοὺς ναοὺς, βωμοὺς, ἀνδριάντας κλ. τὸ ὅποσον ἐξεπόνησεν ὁ τὴν Ὀλυμπίαν πέρυσιν ἐπισκεφθεὶς ἀρχιτέκτων Φρ. Θείρσιος, ἐγγονος τοῦ μακαρίτου φιλέλληνος Θειρσίου, τὸ δὲ Συμβούλιον ἠγόρασε ἀντὶ δρ. 448 καὶ ἀνήρτησεν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας τῷ ἐν τῷ Βαρβακείῳ.

Μετὰ τὰ εἰρημένα ἔχομεν ἔτι νὰ ἀναφέρωμεν πράξεις τινὰς καὶ βουλευμάτα καὶ εὐχὰς ὑπὲρ γενικωτέρων συμφερόντων τῆς ἀρχαιολογίας.

α'. Τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν σπάνιν ἀρχαιολόγων προσέλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας κατὰ Μάρτιον μῆνα τὸν Δ. Φίλιον, σπουδάσαντα ἐπιτριετίαν ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ὅτι ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν αὐξήσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων ἐν Ἑλλάδι θεωρεῖ ἀναγ-

καίον νά διορισθῆ βοηθός τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἐπί τοσοῦτον δὲ θεωρεῖ ἀναγκαῖον τοῦτο, ὥστε ἐπιτυχόν νῦν κατάλληλον πρόσωπον τὸν Δ. Φίλιον, ἀναλαμβάνει ἀπὸ τοῦδε τὴν μισθοδοσίαν του, ἕως οὗ νομοθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν θέσιν του καὶ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν περαιτέρω πληρωμὴν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ δύναται καὶ ἴδια αὐτῆς ἀρχαιολογικὰ ἔργα νά ἀναθέτῃ αὐτῷ.

Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχουσα χρεῖαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου νά πέμψῃ αὐτὸν εἰς Ὀλυμπίαν, ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἑταιρίας νά καταβάλλῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ κατὰ μῆνα δρ. 250 εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου καὶ τὸ Συμβούλιον συγκατετέθη. Ἐκτοτε ὁ Φίλιος εὐρίσκεται ἐν Ὀλυμπία· καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξῃ τὸ συμφέρον τῆ ἀρχαιολογικῆ ὑπηρεσία.

β'. Ἐξηκολούθησε τὸ Συμβούλιον δι' ὅλου τοῦ ἔτους προκαταβάλλον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἀγοράς γηπέδων καὶ οἰκῶν χάριν μελλουσῶν ἀνασκαφῶν ἐνταυθὰ τε καὶ ἐν Ἐλευσίνι, ἐτι δὲ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς βορείας πτέρυγος τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου καὶ δι' ἄλλα τινά, ὡς μερικώτερον θέλετε ἀκούσει παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

γ'. Βλέπον τὸ Συμβούλιον, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐκτείνεται ἀδιακόπως καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς διευθύνσεις, ἔγραψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι θεωρεῖ τοῦτο ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας καὶ ἤτησε νά μὴ δίδωνται ἀδειαι οἰκοδομῶν εἰς τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῆς νέας λεωφόρου Πειραιῶς καὶ τῶν πέριξ πρὸς τὴν Ἀγ. Τριάδα καὶ ἐπέκεινα πρὸς δύσιν καὶ μεσημβρίαν καὶ καθ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν τὸ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν μέχρι τῶν περὶ τὸ Ὀλυμπιεῖον καὶ τὸ Ζάππειον μέγαρον καὶ τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον τόπων. Ταῦτα μὲν ἔγραψε τὸν Φεβρουάριον, τὸν δὲ Ὀκτώβριον ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου τριμελῆς με-

τέθη μετά τοῦ νομάρχου καί τοῦ δημάρχου εἰς τὰ πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀκροπόλεως μέρη πρὸς ὄρισμὸν τῆς γραμμῆς τῆς οἰκοδομικῆς ἔξω τῶν ἰχνῶν τοῦ ἀρχαίου περιβόλου τοῦ ἄστεος· ὁ δὲ νομάρχης ἔχων παρὶ αὐτῷ μηχανικὸν ἔλαβε σημείωσιν τῆς γραμμῆς καὶ εὐρεθεὶς σύμφωνος τῇ ἐπιτροπῇ καὶ περὶ ἐπενεχτέων τινῶν τροποποιήσεων εἰς τὴν ῥυμοτομίαν ἐν τῇ θέσει τῶν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους Ἰτωνίδων πυλῶν (ὀλίγον κάτωθεν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου), ἔδωκε διαταγὰς τῷ μηχανικῷ πρὸς παρασκευὴν σχεδίου πρὸς τοῦτο καὶ ὑπεσχέθη τῇ ἐπιτροπῇ νὰ διενεργήσῃ νομίμως πᾶν τὸ δέον. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον εὐλόγως ἔκτοτε ἀναμένει τὴν ἐπιτέλειαν τῶν εὐχῶν του.

δ'. καὶ τελευταῖον ἀναγκαζόμεθα νὰ εἰπῶμεν τὸ καὶ πέρυσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ρηθέν, ὅτι λυπούμεθα ἐπὶ τῇ μὴ εἰσέτι εἰσαγωγῇ εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ πρὸ διετίας παρασκευασθέντος νομοσχεδίου, δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ ριβ'. ἄρθρον τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀρχαιολογικοῦ νόμου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 701 καὶ 702 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν περὶ τὰς ἀρχαιότητος ἀδικημάτων, διότι οἱ ὀρίσμοι τῶν εἰρημένων ἄρθρων ἐκ τῆς πείρας πολλῶν ἐτῶν ἠλέγχθησαν ἀνεπαρκεῖς. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν θ' ἀφήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ παρέλθῃ καὶ ὁ χρόνος τῆς παρούσης συνόδου τῆς βουλῆς χωρὶς νὰ εἰσαγάγῃ τὸ τόσον ἀναγκαῖον τοῦτο κρινόμενον νομοσχέδιον (*).

Τοσαῦτα εἶχε νὰ εἰπῇ τὸ Συμβούλιον, ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἄς κρίνῃ.

(*) Εἰσῆχθη μετὰ τὰ ἄνω ρηθέντα τὸ νομοσχέδιον καὶ ἀνεγνώσθη ἅπαξ, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀντέλεξε τις τῶν βουλευτῶν, ὅπως δὲν ἠλπίζετο, κριτετάθη εἰς τὰ ἀναβλητέα.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἑταμίας τῆς Ἑταιρίας Παναγ. Ἐμμ. Γιαννόπουλος ἔλεξε τάδε·

Κύριοι.

Ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας γνωρίζομεν, ὅτι σκοπὸς αὐτῆς ἦτο, εἶναι καὶ ἔσται ἡ ἀνεύρεσις, συλλογὴ καὶ συντήρησις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων ἢ ἐπιστημονικῆ αὐτῶν μελέτη, ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις καὶ δημοσιεύσεις ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων.

Ὅπως ὁ νόμος περὶ ἀρχαιοτήτων, οὕτω καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἑταιρίας εἶναι λίαν ἐλευθέριος. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ δημοσιεύσεις δύνανται νὰ ἀσχολῶνται, ἡσχολήθησαν δὲ καὶ ἀσχολοῦνται καὶ ἄλλοδαποὶ ἄνδρες σοφοί, ἡ Ἑταιρία ἔκρινεν εὐλογωτέραν τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς μᾶλλον περὶ τὴν ἀνεύρεσιν, συλλογὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων. Τοῦ σκοποῦ τούτου ἡ ἐκπλήρωσις ἀποτελεῖ τὸ οικονομικὸν ζήτημα τῆς Ἑταιρίας.

Περὶ τούτου καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος ἐν ταῖς ἐτησίαις λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου, ἐπαναλαμβάνεται ὁμως σύντομός τις προσθήκη καὶ ἐνταῦθα, ἄγουσα δι' ἀλληλουχίας εἰς τὴν λίαν εὐχάριστον σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως αὐτῆς μεταξύ ὀρ. 4000 ἕως 8000 ἀνήρχοντο οἱ ἐκ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνδρομῶν πόροι αὐτῆς· μὴ δυναμένη οὕτω νὰ βαδίσῃ πρόσω, ἐκοιμήθη διὰ τινὰ ἔτη ἡ Ἑταιρία. Ζήλος ἀκάθεκτος ἀξιοτίμων ἀνδρῶν προσπαθείας καὶ μόχθους καταβαλόντων ἀφύπνισε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ ἐκ τῶν συνδρομῶν, τακτικῶν τε καὶ ἐκτάκτων, πόροι μὲν μόλις περιστρέφοντο εἰς τὰς δραχμὰς 11,000—15,000. Ὑπῆρχεν ἐπομένως δικαία ὑπόψια ὅτι

καὶ αὐθις ἤθελε κύψει ἡ Ἐταιρία ὑπὸ τὸν ἀνωφελῆ διὰ τὰς μεγάλας ἀξιώσεις τῆς ἐπιστήμης κάματος, μηδενὸς ἔργου σπουδαίου δυναμένου νὰ συντελεσθῇ ὑπ' αὐτῆς διὰ τοιούτων γλίσχρων πόρων.

Εἰς τὴν τοιαύτην θλιβερὰν ἀληθῶς κατάστασιν συνετέλεσε μεγάλως καὶ ἡ κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα σύστασις τῆς κληθείσης Ἐπιτροπῆς τῶν Φιλαρχαίων. Αὕτη ηὔτύχησε νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῇ σπουδαίας συνδρομάς, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ προβῇ καὶ εἰς τὰ ἕτερα ἔργα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προταθέντος σκοποῦ. Σκέψεις ὀρθότεραι ὑπηγόρευσαν τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης καὶ τὴν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν παράδοσιν κατὰ τὸ 1869 τῶν συνηθροισμένων κεφαλαίων ἐκ δραχμῶν 150,000 ἐπέκεινα εἰς χρεώγραφα δημόσια.

Τούτου γενομένου εὐθὺς ἀπὸ τοῦ 1870 ὑπερεδιπλασιάσθησαν οἱ πόροι τῆς Ἐταιρίας καὶ εἰς τὴν δωρεὰν ταύτην ὀφείλει ἡ ἡμετέρα Ἐταιρία μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν σωτηρίαν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς. Ἀμέσως ἀνεπτύχθησαν ἐργασίαι λόγου ἄξιαι περὶ τὰ ἀρχαῖα, ἡ δὲ σύστασις τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων λαχείου, εὐδοκίμησεν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐφαρμογῆς, ἐπέστεψε τὴν ἐπαρκεστέραν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων πόρων. Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν ἔργα τῆς Ἐταιρίας σπουδαιότερα καὶ πλειότερα, εἰς τὰς ἐτησίαις λογοδοσίας τοῦ Συμβουλίου περιγραφόμενα καὶ εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς ἐν ἀριθμοῖς χρηματικῶν δαπανῶν παριστανόμενα.

Καὶ ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σήμερον τιθέμενος λ/σμός, Κύριοι, διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1880, τοιαῦτα ἀποτελέσματα δεικνύει. Εἰσέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὴν κατ' ἄρθρον σύντομον προφορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

Προσκαλέσαντος δὲ ὕστερον τοῦ ἀντιπροέδρου τοὺς παρόντας ἑταίρους νὰ ἐκλέξωσι κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὴν διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἐξελέχθησαν οἱ ἐξῆς· Ἰω. Πατρίκιος, Ἄλ. Ἄλ. Ῥαγκαβῆς καὶ Γ. Ε. Ἀντωνιάδης· μεθ' ὃ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ α'. Φεβρουαρίου 1881 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρα 10ῃ π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριάκοντα τριῶν ὁ ἀντιπρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τοὺς ἑταίρους τὴν ἔκθεσιν τῆς. Ὄθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Ἄλ. Ἄλ. Ῥαγκαβῆς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Πειθόμενοι τῇ ἐντολῇ, τῇ δοθείσῃ ἡμῖν ὑπὸ τῆς προηγηθείσης Συνελεύσεως, ἐπελήφθημεν τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ὑποβάλλομεν νῦν ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν παρεβάλομεν τὰ διπλότυπα τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἔτους 1880, ἥτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπ' ἀριθ. 1—141 καὶ τὰ τοῦ Ταμίου ἀπ' ἀριθ. 1—79, πρὸς τὸ καθημερινὸν τὸ συνάμα καὶ βιβλίον Ταμείου καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι ἐσημειώθησαν ἐν τάξει. Εὕρουμεν δ' ὅτι τὰ ἔσοδα ἀνέβησαν εἰς δρ. 347,568.55 συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτὰ καὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἔτους 1879 ἐκ δρ. 4,264.02.

Ἀκολουθῶς ἀντιπαρεβάλομεν τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν πρὸς τε τὰ στελέχη καὶ πρὸς τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν ἔγγραφα ἀπ' ἀριθ. 1—317, πλὴν τοῦ ἀριθ. 117 ἀκυρωθέντος καὶ τοῦ ἀριθ. 298 μὴ παρουσιασθέντος ἔτι πρὸς πληρωμὴν, καὶ εὖρομεν ἐπίσης ὅτι αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ τάξεως· ἀνέβησαν δὲ τὰ ἐξόδα εἰς δρ. 343,565.45. Ὅστε τὰ ἐξόδα εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἐσόδων κατὰ δρ. 4,003.10, συμφώνως πρὸς τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ Ταμείου.

Ἐπειδὴ ὁμως τὴν ἐξέλεγχξιν ἐπερατώσαμεν τὴν 29 Ἰανουαρίου, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τρ. ἔτους μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης γενομένης πιστοχρεώσεις τοῦ Ταμείου· ἦτοι εἰσπράξεις μὲν, συμπεριλαμβανόμενου καὶ τοῦ ἐκ δρ. 4,003.10 ὑπόλοιπου τοῦ ἔτους 1880, δρ. 53,077.61, προερχομένης κυρίως ἐκ καταθέσεων τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου· δαπάνας δέ, ἦτοι ἐπιστροφὰς εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν ἀπέναντι τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ δρ. 53,050.67, ὥστε τὸ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Ταμείου μένον ὑπόλοιπον κατέβη εἰς δρ. 26.94.

Ἐπιχειρήσαντες κατόπιν ἀναθεώρησιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, συγκειμένης ἐκ χρεωγράφων καὶ λοιπῶν, εὖρομεν τὰ πάντα ἐν τάξει, τὰ δὲ χρεώγραφα ἅπαντα καὶ τοὺς λοιποὺς χρηματικοὺς τίτλους, κατατεθειμένους εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, ὡς ἐνέχυρον διὰ τὴν ἐκ 90,000 δραχ. πίστῳσιν τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, κατὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 26,638 συμβόλαιον ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1879 τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Γ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὴν ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1880 ἀπόδειξιν τῶν διαχειριστῶν τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς περὶ καταθέσεως ἑκατὸν ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων. Ἐπεδείχθησαν δ' ἡμῖν καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προκαταβολῶν εἰς λο-

γαριασμόν τῆς Κυβερνήσεως, αἰτίνες ἀνήλθον εἰς δραχ.
154,299.05.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας παρουσιάζει καὶ κατὰ τὸ
ἔτος τοῦτο αὐξήσιν ἐκ δρ. 28,878.79 ὡς ἐμφαίνεται ἐν
τῷ ἰσολογισμῷ. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν αὐξοῦσαν πρόοδον
τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐπίτα-
σιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν διὰ τῶν μι-
κρῶν τῆς Ἑταιρίας μέσων ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων,
ἅτινα ἐφελκύουσιν ὁσημέραι μείζονα τὴν ἐκτίμησιν τοῦ
ὑψηλοῦ ἡμῶν σκοποῦ.

Ἰδόντες, Κύριοι, ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ διάφορα ἔργα τῆς
Ἑταιρίας καὶ παρατηρήσαντες ὅτι ταῦτα διὰ πολλῶν κό-
πων καὶ μόχθων ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ Συμβου-
λίου ἐνεργοῦνται, θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ συστήσω-
μεν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξειδικιασμένης
αὐτῆς εὐαρεσκείας πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς καταβάλλουσι
πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διάσωσιν τῶν ἀνεκτιμητῶν κειμηλίων
τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ τὴν πεφωτισμένην καθόλου διοί-
κησιν καὶ διαχείρησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας
Ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1881.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

ΑΛ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΙΩ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

ΓΕΩΡ. Ε. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

Εἶτα ὁ ταμίας Π. Γιαννόπουλος ἔδωκεν ἐξηγήσεις τινὰς περὶ δύο ποσῶν ἐγγραφέντων ἐν τῷ ἰσολογισμῷ εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ παραδρομὴν, διορθωθείσαν μετὰ ταῦτα. Ἐτι καθυπέβαλε κατάστασιν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν τελευταίων ἑνδεκα ἐτῶν, καὶ πάλιν, ὡς ἄλλοτε, παρεκάλεσε τοὺς ἐταίρους νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσιν ἐν τῇ ταμείᾳ, διότι, εἶπεν, ἂν μὲν εἶναι τιμὴ τὸ ἔργον τοῦ ταμίου, πρέπει καὶ ἄλλοι νὰ τιμηθῶσιν, ἂν δὲ εἶναι καθήκοντος ἐκτέλεσις, δίκαιον καὶ ἄλλοι νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτό. Ἡ δὲ Συνέλευσις δὲν ἀπεδέχθη τὴν παραιτήσιν του.

Εἶτα ὁ ἀντιπρόεδρος εἶπεν, ὅτι δύναται ὁ βουλόμενος νὰ κάμῃ παρατηρήσεις ἂν ἔχη. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς προήλθεν εἰς τοῦτο, προσεκάλεσε τοὺς ἐταίρους νὰ ἐκλέξωσι τὸ νέον Συμβούλιον διὰ δύο ψηφοφοριῶν ὡς κελεύει ὁ ὀργανισμὸς καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἐξῆς ἐν τῇ πρώτῃ ψηφοφορίᾳ·

Πρόεδρος	Ε. Καστόρχης	διὰ ψήφ. 17
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φιντικλῆς	» » 26
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος	» 32
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμνουδῆς	» 32

Ὁ κ. Καστόρχης εἶπεν· Εὐχαριστῶ μὲν τοὺς ἐταίρους διὰ τὰς ψήφους ἃς μοὶ ἔδωκαν, ἀλλὰ παραιτοῦμαι, διότι εἶναι ἀρμόδιος ὁ πρόεδρος ὁ περυσινός, ὅστις ἂν καὶ δὲν εἶναι παρῶν ἐν Ἀθήναις, οὐδόλως διὰ τοῦτο ἐμποδίζονται τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρίας.

Ἄλλ' ἡ Συνέλευσις, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν κυριῶν Ἀθ. Κατριβάνου καὶ Ἐλ. Ῥηγάδη ἐπέμεινε εἰς τὴν γενομένην ψηφοφορίαν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ψηφοφορίᾳ ἐψηφηφόρησαν 32, ἀφου

ἦλθε μὲν εἰς τὴν Συνέλευσιν εἰς ἑπτὰ ἑταῖρος, ἀπεχώρησαν δὲ ἐν τῷ μεταξύ δύο. Ἐξελέγησαν δὲ σύμβουλοι οὕτως·

Λύσ. Καφτιντζόγλους	διὰ ψήφ.	29
Π. Εὐστρατιάδης	» »	27
Στέφ. Ν. Δραγούμης	» »	27
Δημ. Κοκίδης	» »	25
Κυρ. Μυλωνᾶς	» »	24
Σ. Σωτηρόπουλος	» »	24
Δ. Χ. Σεμιτέλος	» »	17

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφηφορίας, ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΕΣΟΔΑ.		ΕΞΟΔΑ.				
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Τῆς 31 Δεκεμβρ. 1879. . . . . Δρ.	4264 02	ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν. . . . . Δρ.	3606	
	Τακτικά . . . . . »	5152 55	»	Γραφ. ὕλη, χάρτης καὶ τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ. . . . . »	1071 55	
	Εἰδικὰ τοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1879 . . . . . »	5000	»	Βιβλιοθήκη βιβλίων ἀγορᾶ καὶ δετικά . . . . . »	624 93	5302 50
ΤΟΚΟΙ	Ἐντόκου καταθέσεως εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν . . . . . »	652 90	ΜΟΥΣΕΙΑ	Προσωπικόν . . . . . »	240	
»	Ὁμολογιῶν 100 Ἐθν. δανείου τῶν 60 ἑκατ. φρ. . . . . »	3425 24	»	Ἐτελοθῆκαι πρὸς ἀναπέθεσιν ἀρχαίων, συγκόλ. κλπ. . . . . »	1859 03	
»	» » » 6 » 6% . . . . . »	120	»	Ἀγοραὶ ἀρχαίων διὰ τὰ Μουσεία τῆς Ἐταιρείας . . . . . »	9446 90	14545 93
»	» » » 4 » 8% . . . . . »	1926 40	ΑΡΧΑΙΑ	Ἐπισκευὴ ναοῦ εἰς Σούνιον . . . . . »	1937 65	
»	» » » 28 » 9% . . . . . »	12700 80	»	» » Βίσσας Φιγαλίας . . . . . »	2188 17	
»	Δανείου δρ. 2500 εἰς Κούρτην . . . . . »	200	»	» διαφόρων ἀρχαίων ἐν Ἀθήναις . . . . . »	131 05	
»	Ἐντόκου γραμματίου δρ. 18,000 . . . . . »	380	»	Ἀνασκαφαὶ εἰς Ἁγίαν Τριάδα, θεατρον Πειραιῶς καὶ Ῥαμνοῦντα . . . . . »	8800 95	
»	Ἐκ τῆς προεξοφλήσεως τοῦ τιμήματος οἰκίας Λάζου . . . . . »	15	»	Ἀναστήλωσις Λέοντος Χαϊρωνείας . . . . . »	5832 85	18890 67
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Μέρισμα 22 μετοχῶν δύο ἐξαμηνιῶν . . . . . »		ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ.	Προσωπικὸν ἐφόρων καὶ φυλάκων κλ. ἔξοδα τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Μουσείων καὶ ἄλλων μνημείων . . . . . »		4183 64
ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἐξαργύρωσις 4 ὁμολογιᾶς 6% πληρωθείσης . . . . . »	400	»	Ἀγορὰ γηπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνι . . . . . »	52359 33	
»	» 4 » 9% ὁμοίως . . . . . »	1120	»	Ἀνεγερσις ἀρκτικῆς πέτρης τοῦ Ἐθν. Μουσείου . . . . . »	67091 55	
			ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Κατασκευὴ φυλακείου καὶ μισθοῦς φύλακος ἀρχαίων Ῥαμνοῦντος . . . . . »	1428 55	
ΜΟΥΣΕΙΑ	Εἰσιτήρια εἰς Μυκηναίων Μουσείον . . . . . »		»	Μεταφορὰ τῶν ἐκ Δήλου ἀρχαίων εἰς Μύκονον . . . . . »	500	
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Ἐπιστροφὴ τῆς Κυβερνήσεως . . . . . »	48401 19	»	Θῆκαι καὶ τοποθέτησις Αἴγυπτ. ἀρχαίων δωρεᾶς Ἰω. Δημητρίου . . . . . »	8408 40	129787 83
»	» τοῦ ἐφόρου Σταματῆκη . . . . . »	3100	»	Ὅλον προκαταβολῶν ἐντολῆ καὶ λ/σμῶ τῆς Κυβερνήσεως . . . . . »		100
»	» ἐργολάβου τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ εἰς Βίσσας . . . . . »	1800	»	Εἰς τὸν εἰσπράκτορα διὰ πρόχειρα ἔξοδα . . . . . »		
»	» Δημ. Φίλιου . . . . . »	600	»	Δι' ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Βίσσας (Φιγαλίας) ναοῦ . . . . . »	1800	
			»	Δι' ἀνασκαφὴν τάφων Ναυπλίας . . . . . »	500	
ΑΚΙΝΗΤΑ	Ἐξοφλήσις δανείου ἀπὸ Κούρτην . . . . . »	2500	»	Εἰς ἔφορον Σταματῆκη δι' ἐργασίας ἐν Χαϊρωνείᾳ . . . . . »	1500	
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ	Δάνειον διὰ τρεχομένου ἐπὶ ἐνεχύρω . . . . . »	156455	»	Εἰς ἴδιον δι' ἀγορὰν καὶ μετακόμισιν ἀρχαίων Ὀρχομενοῦ . . . . . »	1600	
ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ	Ἐξαργύρωσις ἐντόκου γραμματίου . . . . . »	18000	»	» Δημ. Φίλιου δι' ἀνασκαφὰς εἰς Ῥαμνοῦντα . . . . . »	600	6000
ΚΑΗΡΟΔΟΤ.	Τοῦ τοῦδ' Ἰωάννου Φιλίππου Ἰωάννου . . . . . »	2000	»	Εἰς R. Bohn διὰ συντέλειαν τῆς ἐν προπυλαίοις ἀνασκαφῆς . . . . . »	500	
ΔΙΑΦΟΡΑ	Ἐκ πωλήσεως φυλλαδίων Λογοδοσίας . . . . . »	5	»	Δι' ἀγορὰν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60 ἐντόκου γραμματίου . . . . . »	18000	
»	» ὀλιγοῦ οἰκίδων Ἐλευσίνας . . . . . »	437 50	»	Ἐπιστροφὴ εἰς τὸν ἐπὶ ἐνεχύρω τρεχομένου . . . . . »		112457 27
			»	Εἰς Βιομηχ. Τράπεζαν διὰ τόκους τρεχομένου 6' ἐξ. τοῦ 1879 α' καὶ 6' τοῦ 1880 . . . . . »		3675 02
ΛΑΧΕΙΟΝ	Ἐκ πωλήσεως κληρῶν τῆς Δ' περιόδου . . . . . »		»	Διὰ τὰς προτομάς Φιλ. Ἰωάννου καὶ Ἰακ. Ρίζου . . . . . »	1000	
			»	» Βοηθήματα καὶ ἐργασίαι ἑκτακτοί . . . . . »	330 03	1330 05
			»	Πληρωμὴ κερδῆσαντος γραμματίου Γ' περιόδου . . . . . »	68	
			»	Ὁμοίως κερδῆσαντων κληρῶν Δ' περιόδου . . . . . »	24,299,07	
			»	» μισθοὶ προσωπικοῦ καὶ ἔξοδα Δ' περιόδου . . . . . »	1,400,00	25699 07
			»	» » » Ε' περιόδου . . . . . Δρ.	3025 47	28792 54
			»	Ἐπίλοιπον μεταφερόμενον εἰς διαχειρίσιν τοῦ ἔτους 1881 . . . . . »		4003 10
		347568 55	»			347568 55

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1880

Μερίδες	Ἐπίλοιπα 31 Δεκεμβρίου 1879		Πράξεις κατὰ τὸ 1880		Ἐπίλοιπα 31 Δεκεμβρ. 1880		Παρατηρήσεις
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις	
ΑΚΙΝΗΤΑ.	Οικόπεδον ἐν Ἀθήναις	11000			11000		(α) ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. 1879 ὁμολογ. 506. 9 0/0)
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	12 μετοχαὶ αὐτῆς	39600			39600		86. 8 0/0) 213,119.50
»	Κατάθεσις ἐντοκος	10061			10061		20. 6 0/0)
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	Ὁμολογία Ἐθν. δανείου . . . . . (α)	213119 50		1220	(α) 211899 50		100. 60 ἑκατ.
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Εἰς λ/σμὸν Κυβερνήσεως . . . . . (β)	70650 06	129787 83	48101 19	(β) 152336 70		1880 » 502. 9 0/0
»	Εἰς ἐργασίας ἐν Χαϊρωνείᾳ, Βίσσας καὶ Ναυπλία καὶ πρὸς ἀγορὰν κλπ. ἀρχαίων Ὀρχομενοῦ . . . . . (β)						» 86. 8 0/0
»	Εἰς εἰσπράκτορα Ἐταιρείας . . . . . (β)		6000	5500	(β) 500		» 19. 6 0/0
»	Ἀγοραστῆς οἰκίας ἐν Κηφισίᾳ . . . . . (β)	2500	100		(β) 100		» 100. 60 ἑκατ. 211,899.50
ΔΑΝΕΙΑ	Τρεχοῦμενος ἐπὶ ἐνεχύρω . . . . . (δ)			2500			(δ) ΔΑΝΕΙΑ. 1879 » δρ. 2,500
ΒΙΟΜΗΧΑΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ			112457 27	156455			1880 » » μηδὲν 2,500
TAMEION			351194 58	343304 53	343365 45	(γ) 49426 93	(γ) ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΤΑΜΕΙΟΥ. 1879 » » 4,264.02
			591649 63	557041 64	429500 30	49426 93	1880 » » 4,053.10
			351194 58	5729 20	19426 93		
			942844 21	562770 84			(δ) ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. 1879 » » 5,729.20
			380073 37	ισοζύγιον	380073 37		1880 » » 156,133
							161,884.20
							Ἐπιστραφέντα 112,457.27
							49,426.93
							Ὀλιγώτερον δρ. 53,407.85
							(ε) ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. 1879 » » 70,650.06
							1880 » » 152,936.70
							Πλεονέκτημα δρ. 82,286.64
							Ἀδελφικὴ τῆς Ἐταίρ. περιουσίας τὸ 1880 δρ. 28,878.79
							(ς) Λ/ΣΜΟΣ τοῦ ἔτους 1879 ὑπόλοιπ. 351,194.58
							» 1880 » » 380,073.31
							Διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἴση τῇ ἀνωτέρῳ 28,878.79

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1881.

Ὁ Ταμίης

Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΑΥΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1876—1880.

ΕΙΣΗΡΑΞΕΙΣ		1870-71	1871-72	1872-73	1873-74	1874-75	1876	1877	1878	1879	1880	Όλον														
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Υπόλοιπον Αρχαιολογικού έτους 1869—70	5755	84									5755	84													
»	Έτήσια	5702	30	5054	20	5642	90	6090	42	8000	50	4468	20	4003	60	6503	60	6295	31	5152	55	54913	58			
»	Εκτακτοι	3076	30	3724		1614				3636	05	962		4779	35	1278	80					19071	50			
»	Είδικαι			3995		4000		6000		9000		7000		5000		5000						5000		44995		
ΤΟΚΟΙ	Έντόκων καταθέσεων εις Έθνικην Τράπεζαν	424	33	981		654		649		980	25	653	50	653	50	652	90	652	90	652	90	652	90	6954	28	
»	» » Βιομηχανικην Τράπεζαν															286	50							286	30	
»	Όμολογιών Δανείου 6 τοίς 0/0	120		120				360		120		120		120		120						120		1200		
»	» 8 και 9 τοίς 0/0	16002		15863	40	17245	20	17031		24885		18296	70	17803	80	17325	75	15075	20	14627	20	174155	25	174155	25	
»	» 60 εκατομμυρίων																	1706	25	3425	24	5131	49	5131	49	
»	Έντόκων γραμματίων									2943	90	3314	59										380		6638	49
»	Δανείων																					200		215		415
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	Μέρισμα μετοχών Εταιρίας και Ρώμα	3141		3277	80	3541	50	4077		8287	40	5322	90	5129	44	5085	52	5274	28	5456				48592	84	
»	Δάνεια παρ' αυτής αποδοθέντα													50000		20000									70000	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Έξαργύρωσις κληρονομιών και πωληθεισών Όμολογιών	560		3080		2800		4760		2800		7840		5880		27990	62	6545	40	1220				63476	02	
»	» εντόκων Γραμματίων									20000		54703										18000			92703	
ΜΟΥΣΕΙΑ	Είσιτήρια εις Μουσείων Μουσείων													304	64	4095	36	1106	56	1077	44				3584	
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Αποληθεισά			1675	50					4629	25			280		18279	40	44181	50	53601	19				122646	84
ΑΚΙΝΗΤΑ	Εκ πωλήσεως ακινήτων εις Φιλεκπαιδευτικην Έταιρίαν και Κούρτην					6990										1979	50	2520	50						11490	
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΟΙ	Απόληψις εντόκου καταθέσεως εις Βιομηχανικην Τράπεζαν																	36000							36000	
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	Δάνειον επί ενεργήσῃ																	60500							216655	
ΔΙΑΦΟΡΑ	Εκ πωλήσεως Αρχαιολογικῶν Έφημερίδων και Φυλλαδίων Λογοδοσίας	18	50	454	25	111				145		24	85	27	55	13		54		142	50				990	65
ΛΑΧΕΙΟΝ Α' ΠΕΡΙΟΔΟΥ	» κλήρων του Λαχείου									60425	74	80628	30	419	90	1497	11								142971	05
» Β' »	» » »											7779	98	75849	22	1696	78								85318	98
» Γ' »	» » »													2337	44	23317	03	63615	88						89270	35
» Δ' »	» » »																	16657	55	73579	51				90379	06
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ	Πρὸς ἔκδοσιν Αρχαιολογικῆς Έφημερίδος και καθαρέσιν Πύργου ἐν Ἀκροπόλει			1148	50	1000		1000		11000															14148	50
ΚΑΘΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ	Αρχαιολογικῶν Πατρῶν Κυρίλλου και Φιλίππου Ἰωάννου							3000																	2000	5000
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ	Εκ τῶν πληρωθέντων δι' ἀνασκαφῶν εις Κόρινθον και ἀγρὸν Ἐλευσινιώτου									70						97										167
ΔΑΝΕΙΑ	Πληρωθέντα ἀπὸ τῶν ἐφειλέτην Κούρτην																								2500	2500
		32800	27	39373	63	43598	60	42607	42	134219	19	156033	33	230703	03	131835	37	260791	83	343304	53	1415267	22			

ΠΑΡΩΜΑΙ		1870-71	1871-72	1872-73	1873-74	1874-75	1876	1877	1878	1879	1880	Όλον																					
ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη	1062	42	1487	62	1494	12	1875	04	2887	60	2222	35	3446	80	3593	35	3951	35	5302	50	27323	15										
ΜΟΥΣΕΙΑ	Προσωπικόν, θῆκαι ἀρχαίων, φυλακεία κλπ.	132		363	55	262	25	334	25	650	45	603	63	14820	01	7295	75	1783	75	5099	03	43562	26										
»	Έπισκευαι και συγκολλήσεις ἀρχαίων	983	30	202		1280				1116	25	124	65	175	45	6261		2074	94			4913	30	68021	31								
»	Άγοραι ἀρχαίων	6824	80	5202		6106	70	2284	35	3950	50	15563	95	13723	81							22754	50	8800	95	258583	91						
ΑΡΧΑΙΑ	Ανασκαφαί ἐν Ἀθήναις και εις τὰς ἐπαρχίας	11363	30	6751	43	25083	89	18828	27	32998	55	52691	14	54986		24329	88					7543	10	10089	72	18174	02						
»	Έπισκευαι και ἀναστυλιώσεις μνημείων εις διάφορα μέρη	541	20																														
ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ	Προσωπικόν φυλάκων τῶν ἐπαρχιακῶν Μουσείων και ἄλλων μνημείων			4232	60	3905	20	4104	25	10290	50	1903	45	1347	55	2834	40	3470	75	04183	64				36272	34							
»	Περισυναγωγή και μεταφορὰ ἀρχαίων			386	30											2617	50	698	73						3702	53							
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΑΠΟΛΗΠΤΕΑΙ	Άγορὰ γηπέδων ἐν Ἀθήναις, Ἐλευσίνι, Δελφοῖς και ἐργασίαι διάφοροι	1575	50					2531	20	3908	35	9055	65	22683	20	64197	20	42687	96	135787	83				282526	89							
»	Εἰς εἰσπρακτορὰ διὰ πρόχειρα έξοδα																									100							
»	Εἰς Βιομηχανικην Τράπεζαν																									36000							
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΟΙ	Έπιστροφή εις τρεχούμενον ἐπὶ ενεργήσῃ																									54770	80	112457	27	167228	07		
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	Άγορὰ όμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων	490		19886	29			29223	16																	45359	50			94958	95		
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	» εντόκων γραμματίων							15500		33000				26203	01											18000				92703	01		
»	» » »																									2500				2500			
ΔΑΝΕΙΑ	Εἰς τὸν ἀγοραστὴν τῆς ἐν Κηφισίᾳ οἰκίας Κούρτην																										2500				2500		
ΤΟΚΟΙ	Τῶν ἀπὸ τῆν Ἐθνικὴν και Βιομηχανικὴν Τράπεζαν δανείων															1552	10									815	05	3675	02	6042	17		
ΔΙΑΦΟΡΑ	Ποσοστὰ εἰσπρακτορῶν κλπ.	356	87					115		59	50					222	09	730	82	917	65	330	05							2731	98		
»	Προτομαί Φιλίππου Ἰωάννου και Ἰακώβου Ρίζου																										1000				1000		
ΛΑΧΕΙΟΝ Α' ΠΕΡΙΟΔΟΥ	Εἰς κερδήσαντας κλήρους, προσωπικόν και ἄλλα έξοδα									7977	40	50894	61	209	72																39081	73	
» Β' »	» » »											5738	70	30777	34																36516	04	
» Γ' »	» » »																															39233	80
» Δ' »	» » »																															29939	64
» Ε' »	» » »																															3025	47
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ	Απόδοσις αὐτῶν			125		2296		65		9653	20																					12139	20
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	Αξία και δεδουλευμένον μέρισμα τεσσάρων μετοχῶν τῆς							12397	65																							42397	65
»	Απόδοσις δ																																